

L'ILLA

REVISTA DE LLETRES

L'ILLA 63 | HIVERN 2013 | 1€

DOSSIER:

**Regalar valors.
Lectures amb compromís**

PERFIL:

Vicent Andrés Estellés

ENTREVISTES:

**Toni Cucarella
Andreu Martín**

REPORTATGE:

**Premis Literaris
Ciutat d'Alzira 2013**

EL RETROVISOR:

**Júlia, 30 anys a la
recerca de la felicitat**

1714

Les cicatrius
d'un poble

edicions
bromera

Llegir i educar? Per a què?

Josep Antoni Fluixà ■

Llegir és important. Poques persones s'atreviran a dir el contrari en públic i, ni tan sols, a qüestionar-ne el valor social i educatiu. Amb la lectura es transmeten continguts, però també actituds i valors. Llegir ens distrau, sobretot si llegim llibres de ficció, però també ens ofereix l'oportunitat de contrastar fets i opinions. Amb la lectura observem i reflexionem sobre vides alienes, sobre actuacions, sobre interessos i ideologies, i ens formem el nostre jo, més independent i més jo, com més capaços som de jutjar críticament l'entorn i prendre les decisions més adequades sense interferències externes. I aquest és el perill, també, de la lectura.

Un perill, lògicament, que només afecta els qui detenen el poder d'una manera autoritària i amb la clara intencionalitat de sotmetre els altres, la gran majoria de la població, en interès d'una minoria. Llegir, per tant, és també perillós i nociu per a alguns, encara que no ho manifesten mai obertament. Però, això sí, se'ls nota i molt. En aquest sentit, és ingenu esperar de determinades autoritats que promoguen la lectura, que afavorisquen la indústria editorial, que no li imposen impostos abusius, que planifiquen i apliquen plans de lectura per a la població en general i, específicament, per a la població escolar! No, no ho faran! I si ho fan serà per maquillar la imatge i aparentar que l'assumpte els preocupa. Per sort, som molts els qui no pensem com ells. I alguns, fins i tot, de vegades, arribem a tenir responsabilitats en determinats àmbits de poder: institucional, educatiu, informatiu, empresarial, etc. Per això, no ens hem de desil-

lusionar i hem de continuar pensant que fomentar la lectura és necessari, perquè amb ella fem ciutadans més cultes i més lliures. En conseqüència: llegir, sí! I de tot: literatura, història, psicologia, filosofia i també ciència. Sí, ciència. Llegir ciència és fonamental perquè només si som ciutadans informats en qualsevol tema podrem assumir decisions raonades sobre qüestions que ens afecten a tots i exigir que els nostres polítics i administradors apliquen les mesures necessàries per a millorar el futur. Des d'aquesta perspectiva, valorarem més bé la necessitat de fomentar la lectura des de menuts, perquè amb els contes i les històries que oferim als xiquets i les xiquetes els estem educant en valors. Naturalment, les històries han de ser bones i els llibres que utilitzem, en les distintes edats del creixement d'un individu, un producte de qualitat excel·lent. Només així aconseguirem que, en créixer, els adolescents i els joves no abandonen la lectura.

SUMARI

3 Perfil

El viatge d'Estellés
Julio Cànoves

4 L'opinió de la crítica

5 Isabel-Clara Simó
inaugura «Trànsit»
Sandra Capsir

6 Flaixos

9 Qüestionari
Toni Cucarella
Cristina Martínez

10 Entrevista

Andreu Martín
Beatriz Tortosa

12 Extracte

'Les verges del sol'

13 Amor d'un altre planeta

Maria Villalba

15 Dossier: Regalar valors. Lectures amb compromís

Gonçal López-Pampló
Marta Estrelles

20 Quaderns d'animació lectora

Un trosset de poesia
per a cada dia
Rosa Mengual

21 Premi Llegir

A la recerca
del lector social
Joan Portell

22 Ressenyes

28 Reportatge

Premis Literaris
Ciutat d'Alzira 2013

29 Grup Bromera

30 El retrovisor

Júlia, 30 anys a la
recerca de la felicitat
Carles Fenollosa

En *L'illa* 63 us convidem a gaudir del plaer de fer grans regals, no per la grandària ni pel valor econòmic, sinó per l'empremta que deixen en els xiquets i les xiquetes que estan en ple procés de creixement intel·lectual. Llibres que ens impliquen en la protecció del planeta, com *Llavors de paper* o *Crea els teus joguets*, són una magnífica inversió en el futur. I des del «Dossier», repassarem altres llibres que, a banda de l'interès literari o artístic, aporten als lectors propostes estimulants i lligades a la realitat que ens ajuden a créixer com a persones.

D'altra banda, dues entrevistes ens faran viatjar en el temps: Andreu Martín, amb *Cicatriss de 1714*, ens acosta el setge de Barcelona mitjançant una trama d'aventures i espionatge, mentre que Toni Cucarella ens situa en la postguerra de la Guerra Civil amb la combinació d'elements màgics i reals de *Dones d'aigua, hòmens de fang*. «El Retrovisor», el dediquem a felicitar Júlia, la carismàtica protagonista que Isabel-Clara Simó va crear fa 30 anys, mentre que des d'«El Perfil» aprofitem per a retre-li homenatge a Vicent Andrés Estellés a propòsit de la recuperació de dos dels seus poemaris. En aquest número, també trobareu els guanyadors dels Premis Literaris Ciutat d'Alzira 2013 i, entre les novetats, obres d'Agustín Fernández Paz, Andrea Camilleri i Josep Piera, entre altres propostes que estem segurs que despertaran el vostre interès.

Marta Estrelles

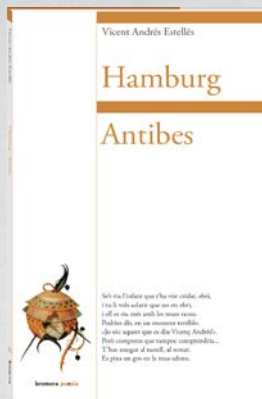

El viatge d'Estellés

Hamburg / Antibes

Vicent Andrés Estellés

Bromera, 2013

Vicent Andrés Estellés (Burjassot, 1924 - València, 1993) és d'aquells personatges que dignifiquen un país, una cultura, una llengua i una terra. Considerat el principal renovador de la poesia valenciana contemporània, sens dubte, és el poeta del segle xx, el més important de les nostres lletres des d'Ausiàs March i un dels personatges que imprimeixen caràcter a una societat i que et fan sentir orgullós de formar-ne part. Estellés va ser el trobador d'una de les èpoques més obscures d'un país vitalista i orgullós. Al cap i a la fi, un narrador de fets i cercador de paraules que es va dedicar al periodisme: a mirar, a observar i a contar allò que passava. D'eixa manera de mirar-se en la vida i de fer front al destí, va nàixer el seu estil poètic, la seua manera de dir les coses, de reflectir la societat valenciana, la vida en general a través de les seues ulleres. Una mirada penetrant i intensa que ens transmet encara l'àn-

ma de la gent, la terra, els sentiments i les coses que tant estimava el poeta de l'Horta de València. Afortunadament, el llegat literari de l'autor de joies com *Llibre de meravelles* és gran i, tot i que alguns dels seus títols eren difícils de trobar, l'interés creixent que desperta fa que la seua obra continue publicant-se en noves edicions, de la mateixa manera que cantautors i grups d'estils ben diferents no deixen de musicar les seues paraules.

La força dels seus versos

Precisament, la col·lecció «Bromera Poesia» acaba de recuperar en *Hamburg / Antibes* dos poemaris publicats el 1974 i el 1976 respectivament i que es trobaven descatalogats com a llibres separats. D'aquesta manera, tornen a ser accessibles als lectors uns reculls ben intensos i sorprenents, que suposen un recorregut real però, al mateix temps, intern del poeta. *Hamburg* és el resultat del viatge que el mateix Estellés va fer a aquella ciutat alemanya. Són, al capdavant, versos que reflecteixen el descobriment d'una ciutat. Un viatge des d'una dictadura fins a una ciutat oberta i cosmopolita. Així, entre els versos d'Estellés es veuen temes com la repressió sexual que es pateix en la societat on ell vivia en contrast amb l'alemanya, o la força de l'emigració valenciana cap a Europa, en casos com els de la verema. Igualment, *Antibes* és fruit de la visió del poeta d'aquesta ciutat francesa situada entre Canes i Niça,

amb un estil de vida i una animació que res tenia a veure amb la realitat valenciana del moment.

L'interés creixent que desperta l'autor fa que la seua obra continue publicant-se, de la mateixa manera que els seus versos no s'han deixat de musicar

A més a més, en Edicions Bromera els lectors podran trobar altres llibres al voltant de la figura d'Estellés. En la col·lecció «Els Nostres Autors» es pot trobar una completa *Antologia poètica* preparada per Juli Capilla. La lectura d'aquest llibre ens acostarà a les quatre grans línies temàtiques estellesianes: la poesia civil, la poesia de la quotidianitat, la poesia existencial i la poesia imaginativa. Però no només a través dels versos ens arriba la veu lúcida del poeta: un altre títol imprescindible per a conèixer aquesta figura en primera persona és el llibre de memòries *Animal de records*. Es tracta d'un volum que recull tres obres de caràcter autobiogràfic: *Quadern de Bonaire* (1985), *Tractat de les maduixes* (1985) i *La parra boja* (1987). Són records, anècdotes i vivències que, barrejant el to dramàtic amb el divertit, ens descobreixen la part més humana i íntima de l'escriptor.

Imatge de portada: *L'Onze de Setembre*, d'Antoni Estruch i Bros (1909)

L'ILLA
REVISTA DE LLETRES

L'ILLA 63 | HIVERN 2013

L'illa és una publicació d'Edicions Bromera, coordinada per Josep A. Fluixà i dirigida per Marta Estrelles.

Col·laboradors

Carol Borràs, Sandra Capsir, Julio Cànoves, Carles Fenollosa, Gonçal López-Pampló, Cristina Martínez, Enric Senabre, Beatriz Tortosa i Maria Villalba

Correcció lingüística

Mar Aranda, Gonçal López-Pampló, David Morell i Maria Viu

Coodinació tècnica

Xavier Tortosa

Disseny gràfic

Carles Barrios

Maquetació

Carles Barrios, Eva Bueno, Pere Fuster i Susana Fraguas

Redacció i administració

Apartat de correus 147, 46600 Alzira (Ribera Alta), telèfon 962 402 254
www.bromera.com
illa@bromera.com

Contractació de publicitat

comercial@bromera.com

Impressió

Artes Gráficas del Mediterráneo

Tirada

47.000 exemplars

Amb la col·laboració de:

 Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Indústries Culturals

ISSN: 1134-8666 / DL: V-166-1990 / PVP: 1 €

L'illa no s'identifica necessàriament amb els articles dels seus col·laboradors, ni els torna els originals no sol·licitats. *L'illa* autoritza la reproducció dels seus articles si se'n fa esment de la procedència.

L'OPINIÓ DE LA CRÍTICA

«El llibre de Cucarella emergeix amb suficiència per la introducció d'elements màgics propis de la rondalla, per la saviesa narrativa i per l'extraordinari domini del llenguatge i els seus mecanismes. Història breu i intensa que fa desitjar nous projectes literaris.»

XAVIER ALIAGA, *El País*
Octubre de 2013

«Misteri i història es combinen magistralment en aquest relat fascinant, deutor de la novel·la negra, que ofereix una mirada crítica i àcida sobre la nostra societat durant els últims anys de la dictadura i els primers del segle XXI.»

Crims.cat
Novembre de 2013

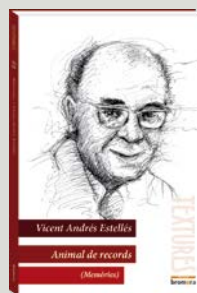
«Cada nou títol confirma Erri De Luca com un dels escriptors italians impossibles d'esquivar si es valoren conceptes com el compromís, l'honestat, l'autoficció, el respecte i la memòria històrica.»

JORDI NOPCA, *Diari Ara*
Abril de 2013

«Les reflexions d'Estellés no cansen, sempre interessen i de vegades sobten. No entenc –de debò– com hi ha gent que només llegeix novel·les existint textos com aquest.»

JOAN GARÍ, *blog Ofici de lector*
Juny de 2013

«El llibre, estructurat en curts capítols que es desenvolupen a partir d'alguna pregunta o afirmació dels alumnes de l'autor, afronta el difícil repte d'oferir respostes als adolescents amb una gran dosi d'optimisme i reforç de la pròpia personalitat. Un manual útil, de fàcil digestió, adequat als possibles lectors.»

JOAN PORTELL, *Faristol*
Setembre de 2013

Isabel-Clara Simó inaugura «Trànsit»

La vida sense ell
Isabel-Clara Simó
Bromera, 2013

Sandra Capsir ■

Començar una història amb una confessió d'assassinat resulta, com a mínim, colpidor. Per què? Qui? On? Quan? Són preguntes que sorgeixen ràpidament al lector i que reclamen una resposta. És el cas de *La vida sense ell*, d'Isabel-Clara Simó. Unes poques pàgines després d'aquest inici tan intens, trobem la resposta almenys a dues qüestions rellevants: qui i, sobretot, per què. Davant d'una situació així, seria lògic preguntar-se quin sentit té continuar avançant en la lectura d'una obra de la qual, aparentment, ja tenim les claus principals.

Doncs bé, hi ha un bon grapat de motius que ens obliguen a seguir llegint, quasi sense alé, cadascuna de les pàgines de *La vida sense ell*. La novel·la, commovedora, fins i tot tràgica, ens conta la història de la Mercé, una dona, sotmesa a les humiliacions i els maltractaments continus del seu marit, que planifica l'assassinat perfecte mentre reuneix a poc a poc el valor per a dur-lo endavant i posar fi al seu infern. Aquesta confessió d'assassinat en forma de dietari és la inesperada herència que es troba Mateu després de la mort de sa mare. Tot i que des de les primeres pàgines intueix quin és el final de la història, Mateu no pot donar crèdit al que està llegint. S'ha convertit en testimoni privilegiat de l'assassinat del seu propi pare, de qui a penes guarda records. Els seus sentiments es mouen entre la incredulitat, la sorpresa i la culpa. Horroritzat, assisteix a la relació turmentosa de les persones que li van donar la vida i descobreix una veritat que farà trontollar tot allò que l'envolta.

A pesar del regust agredolç que ens deixa la tragèdia que suposa per a una dona viure com ho fa la Mercé, i el descobriment de Mateu, com a fill, *La vida sense*

ell no deixa de ser una novel·la negra plena d'intrigues i misteris. Isabel-Clara Simó ens despulla l'ànima de l'assassina i la de la víctima amb cada pàgina del dietari, i crea una atmosfera pròpia d'aquest gènere amb un gran luxe de detalls. El lector se sent atrapat entre el drama personal de la Mercé maltractada i la valentia i la fredor de la Mercé assassina i calculadora. I és que, a través de la veu de Mateu, l'escriptora aconsegueix interpel·lar el lector de manera constant, l'obliga a preguntar-se què és correcte i que no ho és, davant dels esdeveniments que estan a punt de succeir de manera estrepitosa.

Isabel-Clara Simó
ens despulla l'ànima
de l'assassina i
la de la víctima amb
cada pàgina del dietari
i crea una atmosfera
pròpia del gènere negre

**Nova col·lecció per a adults
i per a joves**

La vida sense ell és una revisió acurada d'una de les novel·les més llegides d'Isabel-Clara Simó, que se'ns presenta amb una força renovada. L'escriptora d'Alcoi inaugura així una nova col·lecció a Bromera que, sota el títol de «Trànsit», acull una sèrie de llibres de narrativa per a adults però amb els elements necessaris per a atraure també el públic juvenil. Sens dubte, aquest primer volum

Amb el seu estil àgil i directe, Isabel-Clara Simó
captiva lectors de totes les edats.

no deixarà indiferent cap perfil de lector i ens convida, una vegada més, a reflexionar sobre la violència de gènere. I ho fa des del punt de vista de la dona, però també a través de la veu d'un home que reviu, des de la seua òptica, el patiment d'una família desfeta.

En definitiva, ens trobem davant d'una història de ficció d'aquelles que t'atrapa des de les primeres pàgines. La força que ofereix el testimoni en primera persona i les descripcions detallades dels sentiments i les situacions que viuen els protagonistes constitueixen els elements clau de la narració, que aconsegueixen seduir el lector i situar-lo en el primer pla de l'acció.

Fotografia: Jordi Play

Mantenir viva la flama

Enric Senabre Carbonell*

Ara que els nostres responsables polítics i educatius han decidit eliminar l'educació formal en valors de les nostres escoles amb una llei retrògrada i elitista, és el moment de fer un pas endavant i mantenir viva la flama de la consciència moral. Acceptar la desaparició de l'educació moral dels currículums educatius significa acceptar un món on es fomenta la desmemòria i l'egoisme, on desaparega la convivència i domine la violència, la insolidaritat i el control del més fort.

Però si l'escola no admet l'educació moral entre les seues parets, hauran de ser pares i mares implicats en la formació dels fills, docents compromesos amb una educació integral, individus convençuts de la necessitat d'un ensenyament que forme ciutadans conscients dels seus drets com a persones, els que esdevinguin l'última muralla que ha de protegir la memòria dels embats que volen fer oblidar unes paraules plenes de sentit. Som els portadors de la flama que ha de mantenir viu el record d'un món que prefereix els valors humans, un llum que oriente una vida rica en felicitat, carregada d'igualtat i llibertat, assaborida per la solidaritat i la companyonia, farcida de dignitat i respecte, amerada d'amor i amistat.

Com en *Un món feliç* de Huxley, l'esperança té forma de llibre, i potser algun dia, en un futur més optimista, molts dels joves de hui ens agrairan el regal d'un paraules sentides carregades de valors, d'idees morals i de drets humans. Paraules que els ajudaran a recordar la importància que per a les persones tenen els ideals alliberadors i els valors assumits des d'un compromís amb una humanitat millor.

*Autor de *Política per a joves inquiets* i *El sabor de la ciutadania*

FLAIXOS

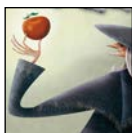
John Banville, Premi LIBER

L'escriptor irlandés Jonh Banville ha rebut el Premi LIBER en la categoria de llengua estrangera. Es tracta d'un guardó que atorga la Federació de Gremis d'Editors d'Espanya (FGEE). Banville, també conegut pel pseudònim de Benjamin Black per a novel·la negra, és considerat un dels grans escriptors en llengua anglesa de la literatura contemporània, gràcies a obres com *El mar* i *Llum antiga*.

Premi Trajectòria per a Pep Albanell

L'escriptor Pep Albanell ha estat el guanyador del Premi Trajectòria en la 31a Setmana del Llibre en Català. Aquest guardó reconeix cada any una personalitat vinculada al món de la nostra cultura i Albanell, amb més de setanta llibres publicats, alguns sota el pseudònim Joles Sennell, ha estat referent per a diverses generacions d'infants i joves. Guanyador del Premi Nacional de Literatura Infantil, entre la seua obra destaquen títols clau com *La guia fantàstica* i *El bosc encantat*.

Premi al Llibre Millor Il·lustrat

La bruixa Maruixa ha guanyat el Premi al Llibre Millor Il·lustrat dels Premis als Llibres Millor Editats 2012 que atorga la Generalitat Valenciana. Amb les il·lustracions a tot color d'Òscar T. Pérez, és la versió ampliada de *La bruixa*, de la col·lecció «El Bagul dels Monstres», que ha interessat a nombrosos editors estrangers i es pot llegir ja al Canadà, el Brasil, Grècia i Polònia. És el segon títol «monstruós» que guanya aquest premi, perquè *El vampir* ja va rebre la distinció pels dibuixos de Fernando Falcone.

Ai, Premi de la Crítica

Ai, el llibre de poemes de Ruben Luzón guardonat amb el Premi de Poesia Vicent

DUBTES

La crida d'Escola Valenciana per a recaptar, a través del micromecenatge, els fons econòmics que permeten continuar la seua tasca a favor de la normalització lingüística, servirà per a avergonyir alguns dels nostres governants? El fet que molta gent estiga fent aportacions més enllà dels seus impostos perquè no confien en la gestió dels polítics en el tema de la llengua, no farà que els responsables es plantegen que no estan fent bé la seua faena?

Amb una caiguda de vendes acumulada del 35% en el sector, també les grans editorials afronten el repte de sobreviure amb reestructuracions i canvis en el tipus de llibres que publiquen. Aquesta crisi esdevindrà una condemna a mort per als gèneres poc rendibles?

És lícit justificar el tancament d'RTVV amb l'argument fal·laç de mantenir la sanitat i l'educació? Quines repercussions tindrà en la normalització de la nostra llengua la desaparició de la ràdio i la televisió públiques valencianes i en valencià?

Andrés Estellés, ha estat reconegut també amb el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians de 2013. En la 23a edició d'aquests premis que organitza l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana al País Valencià, se li ha fet un homenatge especial al dramaturg Manuel Molins.

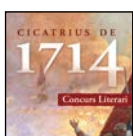
20 anys d'Albena Teatre

La companyia Albena Teatre celebra el 2014 el seu 20é aniversari. Amb una obra acabada d'estrenar, *Ficció* –escrita i dirigida per Carles Alberola–, s'enceten els actes de celebració amb la reposició d'un dels seus grans èxits: *Spot*. Amb un Premi Max per la popular obra *Besos*, setze obres de teatre produïdes, nombroses representacions per tot l'Estat espanyol, diversos curtsmetratges i programes de televisió, Albena ha sabut guanyar-se tant els espectadors com la crítica. Per molts anys!

Naix l'APE

La plataforma d'Autors i Autores en Perill d'Extinció alerta sobre els perills d'accions il·legals com la pirateria, però també d'altres tan ben vistes com la socialització i la reutilització de llibres literaris, accions populars entre les associacions de mares i pares d'alumnes i els responsables polítics. Més d'un centenar d'escriptors i il·lustradors de literatura infantil i juvenil en la nostra llengua s'hi han adherit per a reivindicar el dret a poder viure de la seua faena. Més info: <http://autorslij.blogspot.com.es/>

Concursos per a lectors joves

Són diversos els concursos que poden ajudar els educadors perquè els alumnes vegem la lectura com una activitat molt engrescadora. Els reptes que plantejem són quatre: un concurs literari al voltant dels fets que narra *Cicatrus de 1714* (per a ESO), un vídeo en què s'interprete algu-

«Viure sense llegir és perillós, perquè obliga a conformar-se amb la vida.»

LAURA BORRÀS
El Punt Avui

«L'únic deure d'un autor és escriure bones novel·les. Si s'intenten mesclar art i política, pot ser que el resultat final siguem males arts i una mala política.»

JOHN BANVILLE
El País

«Les llibreries agonitzen en aquest país, però no és una mort natural, és un assassinat.»

GREGORIO SWAN
Qué leer

«L'autoedició és un dels molts miratges de l'edició digital. I sobretot és un gran negoci per als Amazon i companyia.»

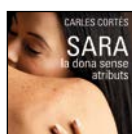
JOSÉ ANTONIO MILLÁN
El País

na escena de qualsevol dels tres llibres de Coolman (per al 3r cicle de Primària o el 1r cicle d'ESO), la representació filmada del fragment d'un llibre de la col·lecció «Micalet Teatre» (per als tres cicles de Primària i el 1r cicle d'ESO) i una redacció en què, com el donyet protagonista de *El flautista valent*, ens contem què volen ser de majors (2n cicle de Primària). Hi ha molts premis en joc!

Lletres Valencianes en versió digital

Amb una trajectòria de dotze anys, la revista *Lletres Valencianes* ha iniciat una etapa nova en format digital. El seu objectiu és crear una comunitat de lectors-usuaris de les publicacions de les editorials i llibreries valencianes. Amb un disseny adaptat a la visualització en pantalla i a la inclusió de material multimèdia en els articles, *Lletres Valencianes* ja no es difondrà a través del paper, sinó del web de la Conselleria de Cultura, concretament en aquest enllaç: http://dglab.cult.gva.es/Libro/li-revistalletres_e.htm.

La novel·la de Carles Cortés arriba al teatre

La Companyia Ferroviària d'Arts Escèniques ha estrenat el muntatge teatral *Sara, la dona sense atributs*, dirigida per Paco Macià i basada en la novel·la homònima de Carles Cortés, guanyadora del XVI Premi de Literatura Eròtica La Vall d'Albaida. S'ha estrenat dins de la Mostra de Teatre d'Autors Contemporanis que el Ministeri de Cultura organitza a Alacant.

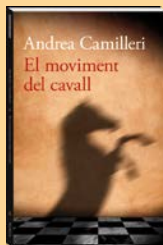
Una ruta per les nostres llegendes

Des de la Coordinadora pel Valencià de l'Alcoià-Comtat d'Escola Valenciana ens proposen un viatge al món de la màgia i de les llegendes a partir del llibre *Llegendes valencianes*, de Víctor Labrado. Aquesta ruta literària s'inicia a la presa del pantà de Beniarriés i ens endinsa en la senda que voreja la serra del Cantalar per tal d'arribar fins al toll i el molí del barranc de l'Encantada. La ruta se suma a dues més que ja estan funcionant: la d'*Els lluitadors* a Alcoi i la de *La llegenda del corsari* a Cocentaina.

Els + venuts

1
La vida sense ell
Isabel-Clara Simó

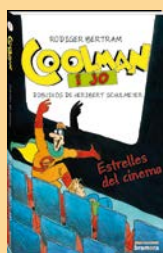
2
El moviment del cavall
Andrea Camilleri

3
Cicatrus de 1714
Andreu Martín

4
Després d'Eden
Helen Douglas

5
Coolman i jo. Estrelles del cinema
Rüdiger Bertram

6
El món de Paula
Diversos autors

7
Dones d'aigua, hòmens de fang
Toni Cucarella

8
El dia que en Gluck va arribar a la Terra
Jordi Sierra i Fabra

9
La banda dels mitjos lladres
Pasqual Alapont

10
Momo
Michael Ende

Implica't amb VilaWeb

0,16[€]

preu del diari d'avui

vull pagar / no vull pagar

**Perquè el futur de la premsa ja no es juga
al paper, sinó a les pantalles**

**Perquè el futur del país vol mitjans
més independents, forts i participatius**

Apunta-t'hi!

+VilaWeb

www.mesvilaweb.cat / suport@mesvilaweb.cat

Toni Cucarella:

«L'imaginari fantàstic es manté viu si la llengua en què habita no pateix un procés d'extermini com el que pateix la nostra.»

Dones d'aigua,
hòmens de fang
Toni Cucarella
Bromera, 2013

Fotografia de fons: Josep Miquel Palop

Dones d'aigua, hòmens de fang és el resultat de la transformació en novel·la d'un text teatral que l'escriptor Toni Cucarella ens proposa després de l'èxit als escenaris de la història original. Elements fantàstics de l'imaginari col·lectiu hi conviuen amb els fets reals que va comportar la guerra per als veïns de Xàtiva. A través dels ulls d'Aurora, dona d'aigua, ens traslladem a la postguerra més crua i amarga. Una trama de recuperació de la memòria col·lectiva amb elements màgics que no ens allunyen de la realitat històrica.

Què és una dona d'aigua?

Les dones d'aigua, goges o encantades són éssers fantàstics que habiten llocs d'aigua: rius, barrancs, balmes, fonts... I diuen que són bellíssimes.

Per què aquest ésser mitològic en un relat de guerra?

La tradició popular recull casos de matrimonis entre dones d'aigua i éssers humans, i per això una d'aquestes dones resultava idònia per a protagonitzar un relat que combinara màgia i realitat.

Eren les úniques capaces d'enfrontar-se als vencedors?

La màgia és l'única manera que troba la protagonista d'aconseguir la força física i moral necessària per a oposar-se a la humiliació i la crueltat dels vencedors.

I els hòmens de fang, qui són?

El món humà, comú i ordinari; la realitat sense dimensions màgiques.

Serveix l'univers fantàstic per a guarir una crua realitat?

L'imaginari fantàstic popular m'interessa moltíssim, sobretot quan conviu de

manera natural amb la realitat. Abans hi convivia més que no ara. En literatura és això que en diuen «realisme màgic».

Hem deixat de conviure amb l'imaginari fantàstic?

L'imaginari fantàstic es manté viu si la llengua en què habita no pateix un procés de substitució, d'extermini, com el que pateix el nostre català. Les cultures no són bilingües. Defensar el bilingüisme territorial és condemnar a mort la nostra llengua i l'imaginari que ha creat i transmés al llarg dels segles.

Els pobles que obliden
la seua història estan
condemnats a repetir-la

Com ho explica la sociolingüística?

Molt clarament. El primer pas que fa una llengua que ha estat condemnada a la desaparició és el de l'aculturació, la pèrdua dels trets culturals que la singularitzen, l'imaginari col·lectiu que li és propi, el qual progressivament és substituït pel de la llengua imposada.

Amb el teu relat, la guerra sembla que ens ha tocat més a prop encara...

El patiment de les persones és igual en qualsevol guerra, però jo crec que l'escriptor ha de relatar allò que coneix. Aquesta és la història de la qual he sentit parlar en primera persona. M'han descrit l'horror persones que l'han viscut.

És important tenir memòria històrica?

Diuen que els pobles que obliden la seua història estan condemnats a repetir-la. Poden tornar els vells llocs amb

noves pells d'ovella. Fins i tot els criminals poden fer-se passar per víctimes, i llavors cometriem una doble injustícia amb elles.

Sembla que només el cinema i la literatura recorden.

A Espanya es va fer un pacte de silenci que ha permès que els crims de la dictadura queden impunes. El cine i la literatura han intentat pal·liar aquesta injustícia explicant la realitat d'aquells dies d'horror.

Com ha resultat l'adaptació del teatre a novel·la?

Difícil. El relat per al teatre és molt concís, intenta explicar molt en poques paraules. Quan l'ampliava, pensava que el pervertia. Per això la novel·la ha quedat tan curta, per mantenir-la tant com fóra possible fidel al text originari.

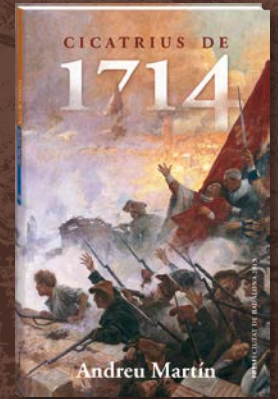
Andreu Martín:

«La ficció ens permet entendre la realitat»

Cicatrius de 1714

Andreu Martín

Bromera, 2013

Beatriz Tortosa ■

En un món en què l'espionatge està tan present amb trames com les del Wiki-leaks o les escoltes telefòniques, Andreu Martín ens convida a viatjar en el temps i recrea la història dels espies que van ajudar els assetjats de Barcelona el 1714, durant la Guerra de Successió espanyola. Us imagineu que un jove heroi hagués canviat el curs de la història o que el setge de Barcelona hagués acabat amb la derrota dels francesos?

La força de la realitat

El mestre de la novel·la negra aboca el seu innat esperit de transgressió en una novel·la que traspasa les fronteres del gènere històric per a endinsar-nos en les aventures d'un jovenet que, en un tres i no res, passa de jugar a fer-se adult en un escenari dantesco com és el setge d'una ciutat que viu al crit de «Viurem lliures o morirem». L'espionatge entre austriacistes i borbònics és el context d'aquesta obra, on l'autor ha pres com a referència la història de Marianna de Copons, «una història d'espionatge de la qual mai no havia sentit parlar i que em va semblar original. A partir d'aquests fets vaig construir l'aventura de Bernat». Aquesta aristòcrata barcelonina es va convertir en l'espia més coneguda de la guerra entre el juliol de 1713 i el setembre de 1714, i va obtenir informació dels oficials borbònics que transmetia puntualment a Salvador Lleó, cap dels serveis secrets de la Barcelona assetjada pels francesos. Amb aquesta referència, Andreu Martín, lluny de pretendre escriure una obra didàctica sobre aquest episodi, manifesta el «desig d'escriure una història interessant i plena

d'aventures, però no la podia contar si no situava el lector en el marc històric». A través de la història del jove Bernat Sistachs, els lectors no només situen el setge de Barcelona en la Guerra de Successió, sinó també els seus antecedents a través de les vivències de la mare del protagonista o el conflicte valencià en la mateixa contesa, a través de Vicenta, una minyona de Xàtiva que actua com a espia. Un personatge que, tal com apunta l'autor, li permet parlar dels setges de Xàtiva i Almansa, anteriors al de Barcelona. El llibre, a més, ve acompanyat d'un apèndix històric elaborat per l'escriptor i historiador Jordi Mata.

«El meu desig era escriure una història interessant plena d'aventures, però no la podia contar si no situava el lector en el marc històric»

De Marianna a Bernat

Bernat Sistachs té 13 anys i és fill d'una família benestant barcelonina que viu a Barcelona durant el setge. El pare obliga la família a abandonar la ciutat mentre cauen bombes per fugir al mas familiar de Badalona i convertir-se, si més no, en una família de «botiflers», fins i tot als ulls del mateix Bernat. Una situació que coincideix en el moment vital de

qualsevol adolescent en què comença a fer-se un adult i descobreix que el pare no és tan admirable com es pensava. El que en principi sembla la confirmació que son pare és un traïdor, esdevé una frenètica trama d'espionatge que té com a eix central el mateix Bernat.

Més enllà de la crònica de l'espionatge contra els francesos, *Cicatrius* és un relat amb tots els ingredients d'un clàssic d'aventures que discorre entre les trinxeres del setge, llocs prohibits com el Trinquet de la Guineu i les festes al mas familiar de Badalona. El mateix escriptor no dubta a definir-la com «una novel·la d'aventures ambientada en un marc històric» on es fa palesa la petjada de clàssics com *L'illa del tresor* de Robert L. Stevenson, una obra que per a Andreu Martín és un referent en aquesta i en moltes de les seues novel·les. L'escriptor explica que Bernat comparteix amb altres dels seus personatges juvenils «la ingenuïtat, la curiositat i l'idealisme», qualitats que en aquesta narració conflueixen per a convertir un jove de bona família en un heroi que es veurà cara a cara amb el perill, siga a la mar enmig de la tempesta, fugint més d'una vegada dels traïdors en la foscor, o plantant cara als enemics, seguint justament un idealisme que farà convertir el seu desig imaginari de ser espia en una realitat tan certa com perillosa.

La història en lletra menuda

Però a banda de la història d'aventures, Martín retrata una època històrica difícil, en què inevitablement cadascú pren partit segons les creences i les circumstàncies, i així presenta una galeria

ENTREVISTA

de personatges que van des de l'austriacista visceral com la mare o l'avi fins al traïdor, passant per l'ignorant i l'oportunista. Martín diu que no pren partit per cap d'ells perquè es mostra convençut que «si un novel·lista és sincer, s'ha hagut d'identificar inevitablement amb tots els personatges de la seva novel·la. Amb els bons i amb els dolents, amb els lleials i amb els traïdors, amb els masculins i amb els femenins, si no, la novel·la no surt bé».

«Les cicatrius no estan tancades, això és el que crec que dona sentit i oportunitat a la novel·la i al seu títol»

El rerefons històric va acompanyar d'un treball d'investigació gràcies al qual l'autor ens regala fragments de realitat domèstica del segle XVIII amb innegables referències a la religió, molt present a la societat de l'època, que Martín resumeix en la invocació beatífica a Santa Clara i Santa Agnès, que semblen estar sempre preparades per a donar un colp de mà al nostre protagonista, o la incorrecció –sota el prisma del segle XXI, és clar– d'un metge que cura una commoció amb el fum del tabac; un detall que, segons Andreu Martín, «no és cap llicència, sinó que respon al treball d'investigació històrica. Vaig trobar en un tractat de l'època aquesta recomanació del tabac, i jo la hi vaig adoptar, naturalment».

Les cicatrius de la història

Cicatrius de 1714 no és la primera incursió en la novel·la històrica d'Andreu Martín, gènere que ja ha conreat en obres com *Barcelona tràgica* (2009) o la mateixa *Cabaret Pompeya* (2011). Tanmateix, el gènere històric, tal com expressa ell mateix, sempre l'esgota: «Quan acabo, em prometo que no en tornaré a

escriure cap més mai més. I després hi torno, perquè, si el resultat és satisfactori, n'és molt, de satisfactori». Aquesta vegada, l'obra s'emmarca dins l'allau de publicacions de tota índole que naixen a recer de la celebració del Tricentenari el 2014. Més enllà de l'oportunitat, l'obra –guardonada amb el 15é Premi Ciutat de Badalona de Narrativa Juvenil– compta amb els ingredients d'una narració per a tots els públics que explica, d'una manera diàfana i entretinguda, l'origen de la Diada Nacional de Catalunya i les conseqüències de la Guerra de Successió. Un capítol històric cabdal en la història catalana que encara no està conclòs perquè les cicatrius no estan tancades: «Això és el que crec que dona sentit i oportunitat a la novel·la i al seu títol», afirma Martín, qui pensa que «la ficció és la millor manera de simbolització i abstracció que ens permet entendre la realitat, tant la passada com la present».

Andreu Martín (Barcelona, 1949) és un mestre indiscutible de la novel·la negra i autor d'obres tan reeixides com *Barcelona Connection*, que li han valgut premis importants. Acaba de guanyar el premi de Novel·la Ciutat d'Alzira amb *Les escopinades dels escarabats*, que es publicarà el 2014. En literatura juvenil, destaca amb personatges tan populars com el detectiu Flanagan, creat amb Jaume Ribera, i la mosca d'esquadra Wendy.

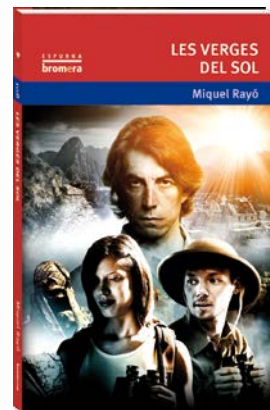
Cicatrius de 1714 és una novel·la d'aventures que ens fa participants d'un episodi cabdal en la història de Catalunya, el setge de Barcelona. Les vivències d'un jove apassionat pel món dels espies serveixen a l'autor per a posar en relleu el paper d'aquells que van ajudar els assetjats fent-se passar per amics dels francesos.

Andreu Martín tornarà al gènere negre a febrer del 2014 amb la publicació de *Les escopinades dels escarabats*, Premi de Novel·la Ciutat d'Alzira.

Fotografia: Jordi Play

Les verges del sol

Les verges del sol
Miquel Rayó
Bromera, 2013

Cristina accepta un treball precari al museu arqueològic de Cusco, sense imaginar que haurà de resoldre un perillós trencaclosques. La desaparició d'una jove de l'alta societat, la troballa d'una mòmia requisada per la policia de la frontera i l'assassinat del director del museu són algunes de les peces que no sap com encaixar. A través d'aquesta novel·la, l'escriptor Miquel Rayó ens endinsa en una aventura increïble ambientada en el Perú actual on ressonen amb força els mites ancestrals. Us n'ofereixo un tast.

Com sempre en situacions semblants, Lolita escapà l'endemà de casa –sabia com evitar la vigilància dels guardaespalles a sou del seu pare– i partí sola cap a Malabrigo, on tenien casa també. Un vol de la companyia Taca International Airlines amb escala a Lima cobria els més de dos mil quilòmetres de distància. Pagava amb una targeta del seu pare. Disposava d'una còpia sense límit de crèdit.

Lolita Calonte no compartia els interessos dels seus pares. La cria dels curiosos cans sense pèl declarats patrimoni nacional del Perú ocupava el temps del pare, quan no es trobava immers en el quefer habitual d'un gran empresari. Francisco Calonte era descendent de Bernardino Calonte, un immigrant espanyol arribat el segle XIX i fundador d'una de les primeres banques privades del país. Les relacions socials i el patrocini d'associacions de caritat lligades a l'Església ocupava el de la seva mare, Olivia. [...]

Els pescadors mai no interferien les activitats dels surfistes. Per què ho feien en aquella ocasió? Frustrada, deixà passar l'ona amb una imprecació.

–Fora d'aquí! Ja m'heu fotut!

Quan s'asseia decebuda a la planxa, amb una cama a cada banda i amb la intenció de remar amb les mans fins a situar-se novament en un bon punt de recepció de la següent ona gran, sentí una picada en una espatlla. Es girà. Una de les *totoras* ja era molt a prop. L'home que la menava era dret, en equilibri sobre el buc feixuc de fibra.

La mar xipollejava. Ja venia una altra gran ona. Lolita la mirà sense gairebé veure-la. La remor que produïa s'incrementà dins el seu cervell. Ja distingia les cares dels pescadors. Parlaven quítxua.¹ No els entenia bé. L'home somreia amb menyspreu mentre alçava un objecte llarguer. Una canya? Lolita va comprendre tot d'una.

–Oh, no!

Una sarbatana.

La cara retreta de la seva mare se li presentà de cop, i l'eco de les seves reprova-

–Vols anar sempre sola pel món. Qualque dia et segrestaran i aleshores –deia Olivia–, que no em demanin rescat. No penso pagar ni un nou sol² per tu!

Mirà la seva espatlla. Hi tenia un dard amb una coa de plomes menudes i acolorides que la mar ja havia banyat. El dard havia travessat el neoprè, i la picada començava a resultar dolorosa. Intentà llevar-se'l, però la mà amb què ho volia fer no li va respondre. Un cop d'angoixa l'ennuegà.

–Auxili!

La *tatora* l'abordà. Les altres voltaven la planxa com si, entre totes, volguessin ocultar el que passava al centre del cercle que formaven. Lolita, sense forces, tractà inútilment d'aferrar-se a la planxa, però va caure dins l'aigua. Havia volgut estar sola a la mar, i la mar no perdona imprudències ni capricis.

1. Quítxua: llengua andina, dominant durant l'imperi dels inques, que encara es parla.

2. Nou sol: moneda oficial del Perú.

Amor d'un altre planeta

Ryan Westland, un xic alt, guapo i intel·ligent, arriba a l'institut on estudia Eden Anfield. Tot i que prompte sorgeix una certa atracció entre els dos alumnes, la jove descobreix que hi ha algunes coses que no quadren: com és possible que no haja sentit mai parlar de Hitler? O que no sàpiga què és una pizza?

Una vesprada que estudien junts, Eden s'emporta per equivocació un dels llibres de Ryan. El contingut d'aquest llibre la deixa glaçada: és, ni més ni menys, una autobiografia de Connor Penrose, el millor amic de la xica a l'institut, però està publicada l'any 2081! Ara ja no té cap dubte: el jove de qui està enamorant-se ve del futur.

Ryan es veu obligat a explicar-li a Eden la veritat sobre la seua missió. Resulta que Connor descobrirà un nou planeta habitable just després del ball de final de curs, d'on vindrà un virus que acabarà amb l'espècie humana. Per això cal evitar com siga que Connor utilitze un telescopi la nit del 23 de juliol.

Tots els ingredients de l'èxit

Les similituds de *Després d'Edén* amb altres conegudes –i reeixides– sagues de literatura juvenil publicades els últims anys són evidents. No hi manca el jove atractiu, fort, simpàtic, intel·ligent i sobrenatural de qui enamorar-se, ni la protagonista espavilada que descobreix el seu secret, ni les dificultats extraordinàries que implica la seua relació. Tanmateix, el que diferencia aquesta d'altres novel·les és el mèrit de l'autora per haver combinat de manera magistral dos gèneres tan aparentment irreconciliables com són la ciència-ficció i la novel·la romàntica. En les pàgines d'aquest llibre, els joves intel·ligents i interessats

per la ciència són els que enamoren les xiques, i els viatges en el temps i la societat del futur, un tema central i atractiu.

Sovint es planteja entre els prescriptors el dubte entre obligar els joves a llegir els clàssics, obres literàries de qualitat contrastada, o acostar els joves a la lectura mitjançant obres que puguin despertar el seu interès. Els avantatges d'aconseguir que els adolescents esdevinguin lectors amb majúscules són massa evidents per a enumerar-los, i obres com *Després d'Edén* es converteixen en eines molt útils per a assolir un objectiu tan lloable.

**Helen Douglas
ha combinat de manera
magistral dos gèneres
tan aparentment
irreconciliables com són
la ciència-ficció
i la novel·la romàntica**

Aquesta és la primera novel·la de Helen Douglas, i s'inspira tant en la seua faena com a professora d'institut com en la seua passió per l'astronomia. El llibre reflecteix moltes de les inquietuds dels adolescents i, a més, explica la composició d'algunes constel·lacions i altres dades sobre el nostre sistema solar, sense que aquests coneixements teòrics cansen o estranyen els lectors. Un valor afegit a una història ja interessant per si mateixa.

Després d'Edén es publicarà simultàniament aquesta tardor a Anglaterra i als Estats Units, i es va publicar aquest estiu a Alemanya amb una gran acceptació

La protagonista de *Després d'Edén*
ha de resoldre un enigma que li canviarà la vida.

Després d'Edén

Helen Douglas

Trad. de Josep Franco

Bromera, 2013

Maria Villalba ■

entre els adolescents. També se n'estan preparant edicions a Turquia, el Brasil i la República Txeca, la qual cosa fa preveure que l'obra causarà un gran impacte en un futur pròxim. A més, en la web de l'autora (www.helenmdouglas.com) ja s'anuncia la segona part, prevista per a juny de 2014.

La novel·la està ben escrita, l'argument està ben construït i és fàcil de llegir; els personatges que acompanyen els protagonistes tenen vida pròpia; les trames secundàries augmenten l'interès de la història principal; hi ha amor i romanticisme, però també altres temes propis de l'adolescència com la rebel·lia, a més d'una bona dosi d'acció i intriga. *Després d'Edén* és, definitivament, una obra que farà passar una bona estona a lectors joves i no tan joves.

ALBENA
TEATRE

CARLES ALBEROLA

Ficció

de
CARLES ALBEROLA
PASQUAL ALAPONT

**ESTRENA. DEL 28
DE NOVEMBRE AL
8 DE DESEMBRE.**

TORNA...

**DEL 18 DE DESEMBRE
AL 12 DE GENER AL
TEATRE FLUMEN.**

20
ALBENA
TEATRE
anys

C/ Jaume Roig, 8 · L'Alcúdia
Tel. 96 299 70 39
www.albenateatre.com

 facebook.com/AlbenaOficial

SUBSCRIU-TE A MÈTODE
i tria el teu regal!

www.metode.cat

Preu Subscripció anual (4 números l'any): 25€ per a Espanya, 40€ per a l'estranger

Regalar valors

Els llibres no són tan sols un suport per a la lectura, un simple instrument, sinó que moltes vegades –i potser encara més en el nostre temps– són objectes bells en si mateixos. Un volum editat amb cura i elegància, amb voluntat de cuidar fins al detall tots els elements que l'integren, guanya un valor afegit inqüestionable. En el cas dels llibres per a xiquets, la il·lustració o el format resulten decisius a l'hora de crear una proposta atractiva i potent. D'ací que el llibre es convertisca en una magnífica opció per a regalar en èpoques com el Nadal o en ocasions com ara els aniversaris i altres celebracions.

Però un llibre és molt més que tot això. El llibre, per mitjà de les paraules i les imatges que el formen, ens proporciona una visió del món, ens convida a reflexionar sobre la realitat que ens envolta i, sovint, a intervindre-hi. L'emoció, l'enginy o la reflexió són factors que ens commouen, és a dir, que ens trasbalsen, que ens provoquen un canvi en els estats d'opinió i les maneres d'entendre la realitat. Els llibres comuniquen valors, i els valors promouen actituds que al seu torn defineixen conductes. Això passa constantment entre els adults, però passa també, i molt, amb els xiquets.

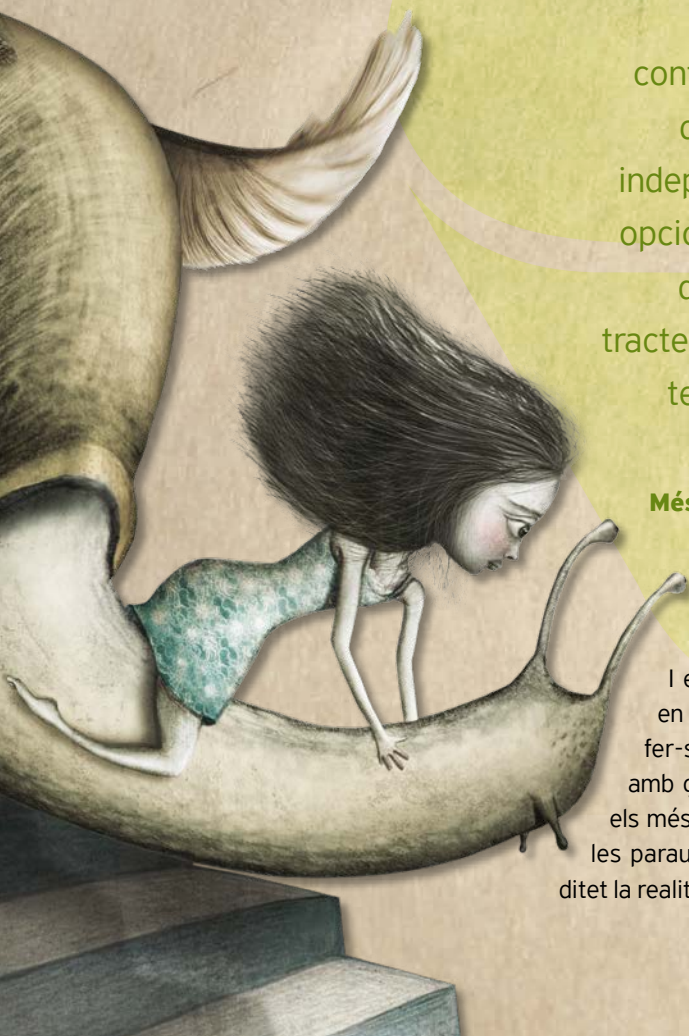
Amb el desig de contribuir a la creació d'un esperit crític i independent, una bona opció és regalar llibres que, explícitament, tracten uns valors o uns temes en particular

Més que un regal

L'infant, a mesura que creix, aprèn a relacionar-se amb el món. I en aquest procés necessita, en certa mesura, *crear* el món, fer-se'l seu. Tots hem observat amb goig com aprenen la llengua els més menuts: com es recreen en les paraules mentre apunten amb el ditet la realitat que les paraules mateixes

els descobreixen. Els poetes Joan Maragall i Pedro Salinas, també grans assagistes, van dedicar reflexions memorables a aquesta qüestió. Perquè al capdavant, com els dos escriptors subratllaven, quan el xiquet aprèn a parlar i fa seu el món, adquireix els valors que el sustenten. Totes les criatures tenen, des de ben prompte, una certa noció del que està bé i del que està malament, del que és just o injust. I això, a poc a poc, s'incorpora al seu pensament i a la seua manera d'actuar –a la seua personalitat, en última instància.

Mares i pares, avis, mestres, llibreters, bibliotecaris... Tots nosaltres, quan recomanem un llibre per a llegir o regalar, sabem que, d'una manera o una altra, aquest llibre contindrà uns valors que

incidiran en la formació del xiquet. Sense voluntat d'adoctrinar-lo, sinó amb el desig de contribuir a la creació d'un esperit crític i independent, podem triar llibres que, explícitament, tracten uns valors o uns temes en particular. El poeta Carles Riba va deixar escrit que «no hi ha inútil / cap esperit, si creix lliure en la seva virtut». Els llibres ens ajuden a aconseguir precisament això: crear el clima de llibertat necessari perquè cada persona

il·lustracions a doble pàgina. Pel seu contingut i disseny, es tracta de dues propostes perfectes per a regalar als més menuts i, alhora, fer les delícies de tota la família.

Una història ecologista

Llavors de paper, un àlbum escrit i il·lustrat per Bea i Silvia Gil, ens proposa una bella narració en clau ecològica. De sobte, des d'una fàbrica abandonada al bell mig d'un bosc, apareix Eyla amb un escarabat

Llavors de paper
ens proposa una
bella narració en
clau ecologista amb
unes il·lustracions
evocadores que
emocionen

puga construir el seu propi sistema de valors, coherent amb el de la seua societat, cosa que l'ajudarà a ser més feliç i conscient, perquè serà capaç de respondre més bé als reptes del temps que li ha tocat viure. I, si és possible, aquests llibres el convidaran, ni que siga de manera indirecta o inconscient, a imaginar un món millor, a intentar, dins de les possibilitats de cadascú, fer-lo possible.

gegant, que va tallant tots els arbres que troba al seu pas. Els animals es mostren sorpresos i desesperats i demanen auxili a Naia, una xiqueta que viu en una casa de teulada roja des d'on sempre ha protegit el bosc. Quan arriben a la fàbrica, comproven amb sorpresa que Eyla converteix la fusta en papers que després llança sense haver usat, com si fóra incapaç de trobar les paraules precises del missatge que vol transmetre. Gràcies a Naia, Eyla s'adonà del mal que ha causat i convertirà els fulls balafats en llavors de paper, precisament el títol del llibre que la mateixa Eyla escriu perquè ningú oblide la seua història.

Les il·lustracions de *Llavors de paper* són les principals protagonistes d'aquest llibre que ens convida a protegir la natura i no malbaratar els recursos. En un moment determinat, Naia agafa el paper que ha llançat Eyla i el converteix en figuretes que representen l'esperit dels animals del bosc. La delicadesa amb què estan dibuixades aquestes figures commou Eyla tant com el lector. Un lector, xiquet o adult (o millor encara, un xiquet en companyia d'un adult), que s'identificarà amb aquesta nar-

Dues lectures, un compromís

Aquest Nadal arriben a les llibreries dues novetats amb un clar esperit ecologista, bona mostra de la relació entre valors i literatura. *Llavors de paper* i *Crea els teus joguets* són dos llibres compromesos amb el respecte pel medi ambient que es presenten en edicions d'una gran qualitat, amb tapa dura i unes originals il·

La delicadesa i la sensibilitat que transmeten les il·lustracions de *Llavors de paper* fan les delícies de lectors de qualsevol edat.

DOSSIER: REGALAR VALORS. LECTURES AMB COMPROMÍS

Els deu projectes de *Crea els teus joguets* són bons estimulants de la imaginació.

ració senzilla però emocionant, que destaca per unes il·lustracions evocadores que recorden una miqueta l'estil de Tim Burton i el seu Noi Ostra i que combinen, amb elegància, colors càlids (com el vestit roig d'Eyla) amb colors freds (com l'interior de la fàbrica). Per descomptat, *Llavors de paper*, com tots els llibres de Bromera, està imprès en paper lliure de clor, i compta amb la certificació que procedeix de boscos gestionats de manera sostenible. El llibre, en la seua mateixa condició física, és una prova dels valors que transmet.

Mans creatives

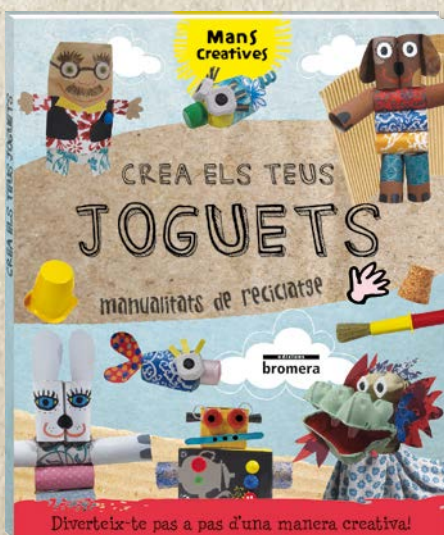
Si *Llavors de paper* ens conta una història que ens emociona i ens fa reflexionar, *Crea els teus joguets* ens convida a passar a l'acció. Es tracta d'una mena de llibre objecte, divertit i fins i tot una miqueta bandarra, que proposa diferents formes de construir joguets a partir d'objectes reciclats (com ara robots, coets espacials, dracs, castells, mascotes...). Aquest treball de la dissenyadora Marta Ribón, amb una llarga experiència com a autora de llibres educatius, és una obra diferent, que combina fotografia i il·lustració amb enginy i que permet dur a terme una activitat accessible i ben divertida. Per a cada objecte, s'indiquen els passos necessaris per a construir-lo i els materials que fan falta: des dels canuts de cartó dels rotllos de paper higiènic fins a pots de iogurt o oueres de cartó. No cal dir que els materials i els instruments auxiliars estan pensats per als més menuts, de manera que la classe de tisores, cinta adhesiva,

pinzells o pintures que apareixen al llibre s'assemblen molt a les que l'alumne troba en l'aula d'Infantil o Primària. A més a més, les instruccions, fàcils de seguir, asseguren l'èxit del resultat alhora que

Crea els teus joguets
no es limita a
transmetre valors sobre
l'ecologia i la creativitat,
sinó que demana
als lectors que aposten
pel reciclatge

deixen un gran marge per a la llibertat dels artistes: el coet, pintat i dissenyat al gust del xiquet, es podrà envolar d'una manera tan senzilla com és posar-li una bufa en la base!

Gràcies al llibre, i com si es tractara d'un taller d'artesanía, els xiquets podran

fabricar els seus propis joguets. Es tracta de recuperar el goig de les manualitats i, al mateix temps, de descobrir les possibilitats amagades dels objectes quotidians. L'obra, per tant, no es limita a transmetre valors sobre l'ecologia i la creativitat, sinó que demana als lectors que prenguen la iniciativa i aposten, d'una manera divertida, pel reciclatge i la reutilització. Des d'aquesta perspectiva, participa d'una visió inclusiva de l'educació, en la qual adults i xiquets comparteixen materials i experiències alhora que desenvolupen habilitats i fomenten valors. *Crea els teus joguets* és un regal perquè és un llibre atractiu i divertit, però sobretot perquè permet dur a la pràctica unes activitats que estimulen la creativitat de l'infant i la seua capacitat de relacionar-se lliurement amb un entorn que, a poc a poc i d'una manera lúdica, ha començat a transformar i millorar.

Llibres deliciosos amb gust de valors

Marta Estrelles ■

Dosi reduïda, grans resultats

Amb dos-cents grams de solidaritat barrejats amb la mateixa quantitat de pobresa fem la base, després afegim un problema de dimensions considerables amb dues tasses de realitat, una i mitja d'estima, tres cullerades a vessar de tendresa, un parell de crítica social i un bon pessic d'optimisme. Juntament amb algun altre ingredient secret que l'escriptora no revelarà, aquesta podria ser la recepta que Dolors Garcia i Cornellà va coure a foc lent per a preparar *Marvin, l'enllustrador de sabates*. En els llibres, com en la vida, és difícil trobar els valors en estat pur, i a més, literàriament, tenen molt millor gust si es mesclen amb altres condiments. Tan cert com que pràcticament qualsevol títol conté algun valor entre els seus ingredients, també ho és que en alguns són bàsics i el seu sabor és la clau de la

recepta. És el cas de *Marvin*, una història que fa que lectors a partir de 8 anys es posen en la pell d'un xiquet de Guatemala que no pot anar a escola i ha de posar-se a treballar, o dels dos llibres d'Eva Peydró, *Les vacances de Saïda* i *El tresor de Saïda*, que ens acosten la vida dels xiquets del Sàhara i el perquè de les vacances solidàries que cada estiu mobilitzen tantes famílies. També són molt interessants títols com *L'extraordinària història del fantasma*

En els llibres, com en la vida, és difícil trobar els valors en estat pur, i a més, literàriament, tenen molt millor gust si es mesclen amb altres.

de Quim Quinqué, de Paco Romeu, en format teatral, perfecte per a fomentar l'esperit crític contra el poder corrupte; *El viatge de Lluna a les muntanyes*, de Juane Gumbau, que narra el viatge de creixement personal d'una xiqueta que ha perdut els seus pares, i, de Fina Casalderey, tant *El llac de les xiquetes mudes*, que ens permet parlar d'integració a partir de l'arribada d'una xiqueta nigeriana a classe, com *Un cavall de foc*, que fomenta el compromís amb la protecció de la natura en els més menuts partint de les conseqüències d'un incendi forestal.

Hi ha altres títols on els valors passen més desapercebuts però ens sorprenen en endinsar-nos en l'argument. Un títol tan escatològic com *Les princeses també es tiren pets* és interessantíssim per a desmuntar alguns tòpics femenins. En un altre àlbum il·lustrat del genial Ilan Brenman, *El pare és meu!*, dues germanes hauran d'aprendre a la força a compartir el seu estimat pare a partir d'una boja aventura. La integració malgrat les diferències articula una altra joietta il·lustrada, *Corb*, en què Leo Timmers ens presenta un corb negre i grandot entre pardalets adorables. L'acceptació de la diferència també recorre la col·lecció «Els Animals del Jardí», on la protagonista és Antonieta, una marieta groga i no roja com la resta. També és recurrent en aquesta sèrie protagonitzada per simpàtics insectes la importància de l'amistat, present en llibres com el nou i divertidíssim *La banda dels mitjos lladres*, de Pasqual Alapont, en què uns amics s'uneixen contra l'alumne més temut de l'institut per fer front a una injustícia.

Valors sense additius

Parlant de valors, no podem oblidar dues col·leccions en les quals són protagonistes. Per a primers lectors, «Cartera de Valors», on la trama de cada conte gira al voltant d'un valor. La igualtat de sexes, la higiene, la tolerància, la pau, el consum responsable o l'educació viària en són alguns. Per últim, per a alumnes de Secundària, «El Nord» convida a reflexionar a través de la no-ficció sobre temes com la felicitat, les drogues, la política, el medi ambient i el sexe, entre altres temes clau en la formació moral dels ciutadans del futur.

Amb molt d'humor, *El pare és meu!* ajuda els menuts a reflexionar sobre un dels conflictes més normals entre els germans.

01346
ZERO U TRES QUATRE SIS

LLIBRES PUBLICATS

A Bromera tens 01346 oportunitats per a enriquir la teua ment

edicions
bromera

Llegint sempre guanyes

«LLAVORS DE PAPER»

Una faula bellíssima i commovedora que ens convida a protegir l'entorn.

1986/13
43
COLLECCIONS

590
AUTORS

UNA BONA HISTÒRIA NO TÉ PREU

www.bromera.com

Vois guanyar un **Ipad mini?**

Renova la teua subscripció a la revista actualitzant les teues dades des de l'adreça **www.bromera.com/revista** i entra en el sorteig d'un iPad mini.

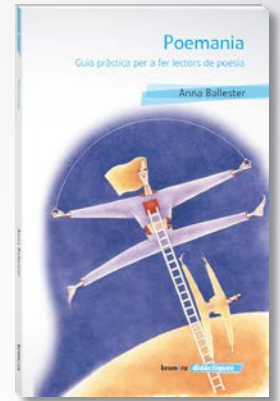
El sorteig es realitzarà el 2 de gener de 2014 entre tots els qui hagen renovat la subscripció a la revista.

L'ILLA
REVISTA DE LLETRES

edicions
bromera

Un mosset de poesia per a cada dia

Poemania
Guia pràctica per a fer
lectors de poesia
Anna Ballester
Bromera, 2013

Rosa Mengual ■

Des de ben menuts, els xiquets gaudeixen amb la musicalitat, el ritme i el joc de les paraules. Escolten poemes musicats com les cançons de bressol (*Non, non...*), cançons per a aprendre les parts del cos (*Este demana pa, este diu que no n'hi ha...*, *Bernat, Bernat...*), per a jugar (*Toca manetes...*). Per què, a mesura que es fan majors, deixen de banda la poesia? Despertar el cuquet per llegir i escriure versos és l'objectiu de *Poemania*, guia pràctica per a fer lectors de poesia. Adreçat a mestres, bibliotecaris, llibreters, tècnics culturals, pares, mares i altres mediadors, *Poemania* recull l'experiència que l'autora, Anna Ballester –especialista en literatura infantil i juvenil, contacontes i membre del consell assessor de la Fundació Bromera per al Foment de la Lectura–, ha desenvolupat, al llarg dels anys, en multitud de tallers amb xiquets de distints nivells educatius, sessions formatives adreçades al professorat i tallers d'animació lectora en l'àmbit familiar. Aquesta guia pràctica, editada per Bromera en la col·lecció «Didàctiques», proposa activitats per a estimular la lectura, la memorització, l'escriptura i la dramatització de poemes a l'escola, a casa o a qualsevol espai.

Quines són les claus per a treballar la poesia?

Per a garantir l'entrada i assegurar la permanència dins del món de la poesia, l'autora recomana disposar d'algunes «claus màgiques» imprescindibles: l'oralitat, els mediadors i un ambient favorable són, segons Anna Ballester, essencials per a transmetre, despertar i potenciar el plaer per la lectura i l'escriptura de textos poètics.

La millor manera de transmetre la passió per la poesia és la declamació. El ritme, la rima i la musicalitat de les paraules han d'entrar per l'oïda i arribar fins a les entranyes. Els mediadors són la clau principal.

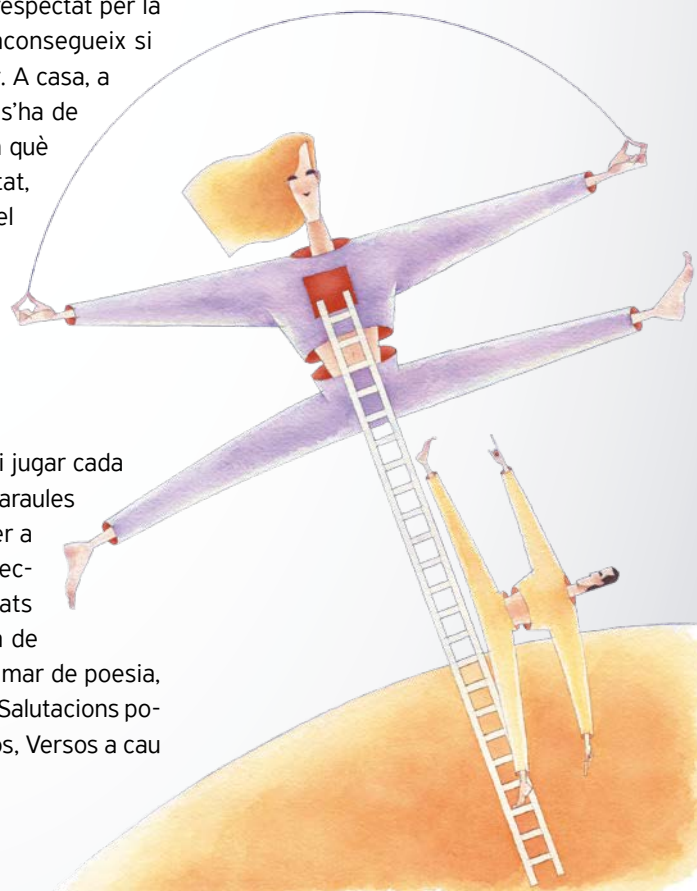
Les «claus màgiques» per a endinsar-nos en la poesia són l'oralitat, els mediadors i un ambient favorable

Tenen la capacitat de facilitar la trobada amb el text i encomanar l'emoció que desperta la lectura o recitació d'un poema. Expressar-se amb llibertat, comunicar lliurement les emocions, idees o temors, amb la seguretat de ser respectat per la resta d'oients, només s'aconsegueix si es crea un clima acollidor. A casa, a l'escola o a la biblioteca, s'ha de crear un ambient càlid en què es potencie l'espontaneïtat, la llibertat d'expressió i el respecte.

Llegir, memoritzar, escriure, dramatitzar...

La pràctica quotidiana i jugar cada dia una estona amb les paraules són el pilar fonamental per a consolidar l'hàbit de la lectura i l'escriptura. Activitats per a estimular la lectura de poemes en veu alta (*Una mar de poesia*, *Versos de cara a la paret*, *Salutacions poètiques*, *Trobada de versos*, *Versos a cau*

d'orella, etc.), jocs per a memoritzar poemes (*Versos successius*, *Roda de sentiments*, *La vareta màgica*, *Versos en plena forma*, etc.), activitats per a estimular l'escriptura poètica (*Traca de rimes*, *Contes mínims*, *Poema dialogat*, etc.) i propostes concretes per a dramatitzar poemes a l'escola, a casa i a l'aire lliure, són un exemple de tot el que trobarem en la guia pràctica *Poemania*. Un munt d'activitats explicades de forma didàctica que contenen els objectius, el nivell educatiu al qual van dirigides i la descripció guiada per a posar-les en marxa amb èxit. Al final de la guia, s'inclou una breu bibliografia, amb referències de lectures citades en l'obra i d'altres recomanades per l'autora, així com recursos d'Internet sobre poesia per a infants i joves.

A la recerca del lector social

«A la recerca del lector social» és l'article amb què Joan Portell quedà finalista del Premi Llegir 2012, organitzat per la Fundació Bromera amb l'objectiu d'incentivar la redacció d'articles sobre la importància de la lectura. Gràcies a la resposta excepcional que va obtenir la primera edició, enguany la Fundació Bromera ha convocat la segona. Us convidem a gaudir del text de Portell, un article molt interessant sobre com traure un benefici social dels nous hàbits de lectura.

Mai la joventut havia llegit tant com ara. I això es deu a les tecnologies actuals que permeten que els nens i nenes estiguin en constant contacte amb la lectura i aquesta sigui present en molts dels seus processos de comunicació.

Però la quantitat no sempre vol dir qualitat, que és el mateix que dir que llegir a la recerca d'informació o per comunicar-se els uns amb els altres sigui sinònim de desenvolupar el plaer d'assaborir una bona novel·la o de gaudir d'un bon còmic.

El jove lector massa vegades és vist pels adults com un ser solitari, encasellat en els seus gustos i tendències, i potser no ens adonem que un autèntic terratrèmol està modificant els hàbits dels lectors i convertint el llibre en un objecte social.

I el tsunami també ha arribat a la creació. Són molts els escriptors, principalment joves, que estan desenvolupant la seva tasca exclusivament o complementària a la xarxa. Només cal citar dos autors que caminen a ambdues bandes: Laura Gallego i Francesc Miralles.

Gallego i Miralles, amb obres de tant de renom com la trilogia *Memòries d'Idhun*, *L'Emperadriu dels Eteris* o la bilogia *Retrum*, són conscients que la seva feina no s'acaba amb la publicació del llibre en

suport paper, sinó que adjunt al llibre, i mitjançant la xarxa, el complementen amb música, entrevistes, fotografies, participen en fòrums i debats en diverses xarxes socials, etc. Mai s'havia parlat tant de lectura i de literatura com ara. I això és bo.

I és que avui en dia el lector pot debatre sobre el darrer llibre de Philip Pullman amb algú situat a milers de quilòmetres de distància. I sentir-lo més proper que el veí del replà.

És així com el llibre s'ha convertit en un objecte social i la lectura en una activitat col·lectiva generada per diferents lectors socials: membres receptors, consumidors i mediadors de lectures.

I de qui és responsabilitat el desenvolupament d'aquests lectors socials? Doncs així com amb anterioritat la lectura semblava acotada a l'entorn escolar, especialment pel que fa a l'aprenentatge lector, deslliurant d'aquesta tasca les famílies i la societat, en l'actualitat, i seguint les tendències dels nous conceptes de lectura, el desenvolupament del lector és responsabilitat de tots: escoles, biblioteques, AMPA, clubs esportius, editorials, administracions, etc., amb la finalitat de construir en els lectors una memòria social que els facilitarà l'accés a les lectures comunes i assentarà les bases d'un futur lector perdurable.

Tots hauríem de ser conscients que la tasca educativa ja no està parcialitzada, que tots formem part d'una societat educativa que ha de vetllar perquè a través d'estratègies diverses tot nen i tota nena s'acosti a la lectura sabent-se acompanyat.

I és que estudis recents han demostrat que, més enllà del capital econòmic, el que de debò és motor d'una societat és el seu capital social i cultural. Un ca-

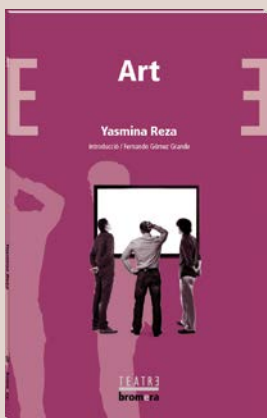
pital que fins i tot pot permetre superar, amb escreix, les diferències derivades de néixer en el sí d'una o altra família. I la lectura hi té un paper essencial, ja que pot esdevenir motor de canvi.

És responsabilitat de tots, doncs, vetllar perquè les dosis d'aquest capital social siguin repartides de forma igualitària entre tots els lectors a fi i efecte d'evitar el determinisme sociocultural que l'actual crisi ha accentuat. És una tasca comuna. No hi ha excuses.

Joan Portell ■

**Espai elaborat per la
Fundació Bromera per al
Foment de la Lectura.
www.fundaciobromera.org**

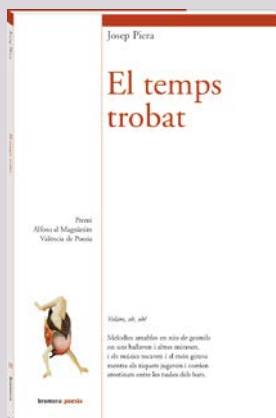

Art

Yasmina Reza

Col·l. «Bromera Teatre», 53
96 pàg. Bromera, 2013

Hi ha textos que t'atrapen ràpidament. *Art* és d'eixes peces teatrals que, sense pretendre-ho, va nèixer amb una vocació universal, i des d'aquest prisma s'ha desenvolupat. Yasmina Reza, un dels grans referents de la dramàturgia contemporània, plasma en *Art* un dels seus millors textos. Traduïda a 35 idiomes, s'ha convertit en l'obra d'autor viu més representada en el teatre mundial. Ara, Edicions Bromera la posa a l'abast de tots els lectors en una acurada edició dins de «Bromera Teatre», amb la traducció i la introducció de Fernando Gómez Grande i Rodolf Sirera. La trama i el text estan vius i dinàmics des de la primera línia fins a la darrera. En *Art*, Sergi està entusiasmat amb el seu caríssim quadre nou, però tan gran inversió en una tela blanca trau de polleguera el seu amic Marc. Ivan, el tercer en discòrdia, intentarà posar pau, però ho té complicat per a impedir que el caríssim capritx faça saltar pels aires una amistat de quinze anys. *Art* és un agosarat, savi i divertit tractat sobre l'amistat. Un text que ja ha arribat a milions d'espectadors mitjançant els llibres i els escenaris i que ha sigut guardonat amb els premis internacionals més importants.

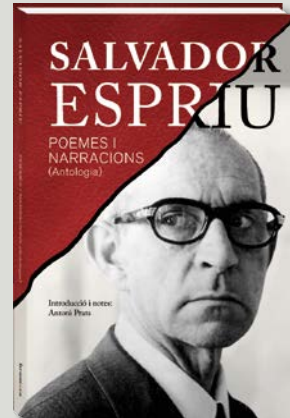
El temps trobat

Josep Piera

Col·l. «Bromera Poesia», 102
96 pàg. Bromera, 2013

Encetar un viatge pels països mediterranis i acabar-lo allà on va començar, als orígens, a l'inici, per tornar a començar. Aquest és el trajecte que Josep Piera proposa al lector d'aquest llibre de poemes, guanyador en l'edició d'enguany del Premi Alfons el Magnànim de Poesia. Amb *El temps trobat* l'autor saforenc ens anima a seguir els seus passos a la vida i, a través de poemes curts, de llenguatge senzill però acurat, ens convida a passejar per Alexandria, a gaudir del clima de París o a contemplar els paisatges en ruïnes on s'entreveu la Grècia clàssica. Assaborim la vida de la Mediterrània i tornem a casa. Tornem a Beniopa, un poble xicotet de la Safor que va veure nèixer Piera. Ara el recorregut és pels carrers del seu poble, pels records de la infantesa, per les vides d'aquells personatges que el van marcar de menut i les cançons més emblemàtiques. El viatge acaba, com no podia ser d'una altra manera, a la Drova (Barx), la vall dels seus estius infantils, un paisatge mític que s'ha convertit en un lloc comú en l'obra de l'autor. La descripció d'un incendi recent i les referències a la decadència de la societat valenciana aporten el punt d'actualitat al poemari publicat per Edicions Bromera.

Premi Alfons el Magnànim València de Poesia

Poemes i narracions (Antologia)

Salvador Espriu

Edició especial fora de col·lecció
312 pàg. Bromera, 2013

La manera més bona de celebrar els aniversaris dels escriptors és llegint-los, i ara, pel centenari del naixement de Salvador Espriu, Bromera ens ofereix una nova oportunitat d'assaborir la seua obra en una nova i acurada edició de tapa dura i fora de col·lecció. Una raó més per a entrar en el bell món d'un autor que «va donar la seva vida a les paraules», tal com va escriure ell mateix. La selecció de poemes i narracions d'un dels màxims exponents de la literatura catalana contemporània ha anat a càrrec d'Antoni Prats (autor també d'una completa introducció), qui ofereix un tast complet de l'obra espriuana, deixant fora, per raons pràctiques, el teatre. El llibre recull els textos més coneguts i els divideix en dos blocs: les narracions i els poemes. Tot i que Espriu és conegut per la poesia, no va ser fins a la postguerra que va començar a escriure poemes. D'aleshores ençà, s'havia dedicat de manera exclusiva a la narrativa, i el resultat són un conjunt de narracions notables. La guerra i la postguerra van abocar Espriu a la poesia, i d'aquesta època són els poemes més coneguts, a través dels quals expressava el que volia esquivar la censura, com ara *La pell de brau* (1960).

No hi ha nit tan llarga

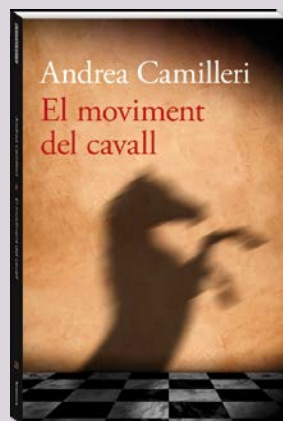
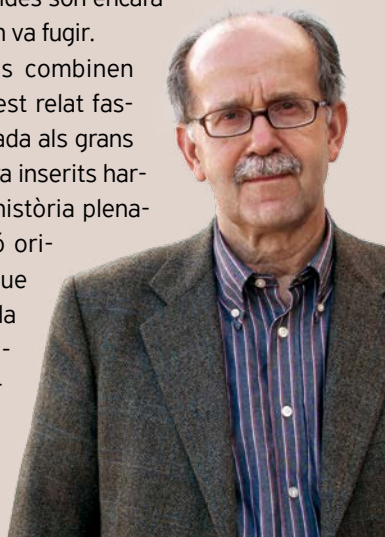
Agustín Fernández Paz

Trad. Josep Franco
«L'Eclèctica», 228
240 pàg. Bromera, 2013

«Memòria. Oblit. Família. Comptes pendents. Franquisme. Restitució moral. Venjança. Justícia... es donen de la mà en aquesta magnífica novel·la de l'escriptor de Vilalba. El seu gal·lec llisca suau, genuí, autèntic, en una narració enormement llegidora, viva, i emotiva» (Pere Meroño, bloc *Més Vilaweb*). Aquesta és la carta de presentació del darrer títol d'Agustín Fernández Paz, Premio Nacional de Literatura, a Bromera. Un relat que ens ofereix una mirada crítica sobre la nostra societat en dos moments essencials del passat més recent, els darrers anys de la dictadura i els primers del segle XXI, però que alhora llança un missatge esperançador perquè un altre futur és possible, perquè «no hi ha nit tan llarga que no acabe en dia», com escriu Shakespeare en un dels passatges més recordats de *Macbeth*.

Gabriel Lamas viu a París des del 1970, on va arribar fugint de la ignomínia. Allà va emigrar des del seu poble natal, al qual no va tornar mai més, ni tan sols quan son pare, acusat injustament durant el franquisme, va morir. No hi havia cap motiu pel qual tornar a una Galícia lligada encara al passat més conservador i submís, on no semblava haver canviat res, tot i la democràcia. Però la mort de la mare, més de trenta anys després, l'obliga a tornar. Allà, una trobada misteriosa palesa que està en deute amb la memòria de son pare i la seua gent, i li canvia la vida per sempre. A pesar del temps transcorregut, comprovarà que les ferides són encara tan doloroses com quan va fugir.

Misteri i història es combinen magistralment en aquest relat fascinant que volta la mirada als grans referents de la literatura inserits harmoniosament en una història plenament actual. La versió original d'aquesta obra que conrea el relat clàssic, la primera de l'autor dedicada íntegrament al públic adult, va rebre cinc distincions a la millor novel·la el 2011.

El moviment del cavall

Andrea Camilleri

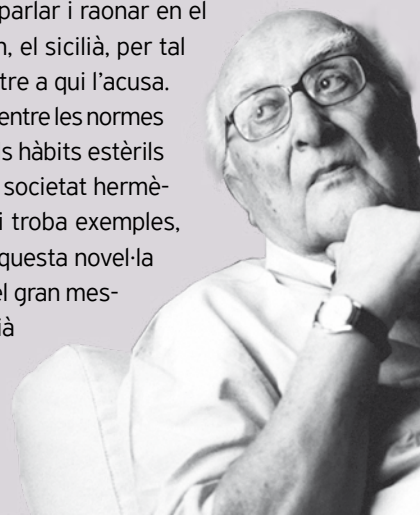
Trad. Enric Salom
Col·l. «L'Eclèctica», 231
256 pàg. Bromera, 2013

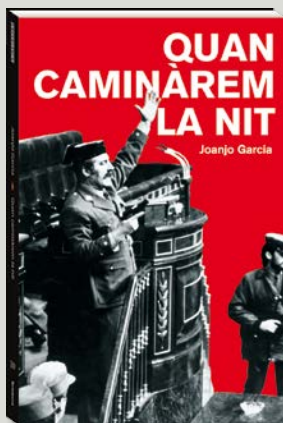
Andrea Camilleri deixa descansar en aquesta ocasió el famós comissari Montalbano i ens trasllada a la Sicília del segle XIX per a oferir-nos una trama de manipulacions i corrupció que malauradament troba similituds en l'actualitat.

Allà coneixem l'inspector Giovanni Bovara, d'origen sicilià però criat a Gènova, que viatja al sud més profund, a la ciutat de Vigata («el poble més fictici de la Sicília més típica», escenari de totes les novel·les de Camilleri), per a investigar diverses sospites del departament d'Hisenda sobre terratinents de la regió i l'aplicació d'una taxa agrícola. Com a bon professional, Bovara es pren la seua tasca amb tota la seriositat que es mereix i defuig qualsevol intent de manipulació. Ho aconsegueix gràcies a la distància que estableix el fet de venir del nord, on s'ha forjat un caràcter totalment alié al dels seus congèneres. I la llengua serà el principal element diferenciador. En una Itàlia que expressa encara els seus pensaments i la seua manera de ser amb dialectes molt diferents els uns dels altres, aquesta actitud només podia provocar una reacció bel·ligerant envers aquest inspector tan escrupolós.

Casualment, presència un assassinat mentre va a inspeccionar un molí, i passarà de ser l'únic testimoni a ser l'imputat. Finalment, acaba a la presó amb moltes opcions per a ser declarat culpable. L'únic moviment possible per a salvar-se és el de «descavalcar» la seua ment, com en una jugada d'escacs, recuperar els orígens i començar a parlar i raonar en el seu dialecte matern, el sicilià, per tal d'entendre i combatre a qui l'acusa.

El confrontament entre les normes de la modernitat i els hàbits estèrils i inamovibles d'una societat hermètica, que encara hui troba exemples, queda reflectit en aquesta novel·la gràcies al domini del gran mestre Camilleri, un sicilià universal que sap contar com ningú l'ànima de la seua terra.

Quan caminàrem la nit

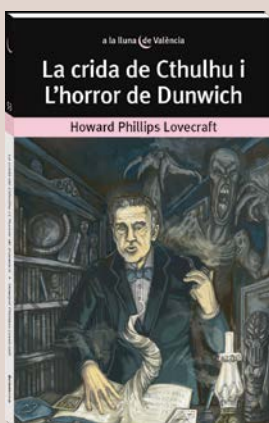
Joanjo Garcia

Col·l. «L'Eclèctica», 230
192 pàg. Bromera, 2013

Escriure una carta no és propi d'algué que viu en una societat moguda per la urgència del correu electrònic i dels missatges instantanis de mòbil, però això no és cap impediment per al nostre protagonista, qui ha triat escriure'n una de ben llarga a la seua germana per a contar-li els secrets que, durant dècades, ha amagat la seua família. Aquesta missiva servirà de fil argumental a un relat que detalla en paral·lel la vida del protagonista, nascut als anys setanta, i la de son pare; unes vides que no s'entendrien sense la tercera protagonista: la ciutat de València, l'escenari que acull els entramats d'aquesta família.

La seua història té com a teló de fons els fets esdevinguts la nit del 23-F; aquell colp d'estat frustrat ompli els fulls dels llibres d'història, però també marca un abans i un després en la tranquil·la vida de la família.

Aquesta carta és l'excusa que l'autor, Joanjo Garcia, usa per a traçar la història del país des del franquisme fins als anys noranta, i que servirà al protagonista per a reflexionar sobre les mentides de la vida, tant en l'àmbit personal com en el col·lectiu: l'engany «oficial» de la història que hem après a escola.

La crida de Cthulhu i L'horror de Dunwich

Howard Phillips Lovecraft

Col·l. «A la Lluna de València», 53
224 pàg. Bromera, 2013

Aquest llibre esdevé una oportunitat magnífica de gaudir en la nostra llengua de dos relats de referència pel que fa a la narrativa de terror, i també d'endinsar-nos en el ric món imaginari de Howard Phillips Lovecraft. Amb *La crida de Cthulhu* i *El terror de Dunwich* podem fer un tast del millor de l'obra d'aquest autor, el qual, amb Edgar Allan Poe, és considerat un clàssic del conte de terror i ha exercit una influència incalculable sobre les posteriors generacions d'escriptors que han conreat el gènere.

El primer dels relats té un caràcter fundacional, ja que enceta el cicle dels mites de Cthulhu, una criatura adormida venerada per una secta malèfica que pot despertar en qualsevol moment. *El terror de Dunwich* desenvolupa la mitologia lovecraftiana en un ambient rural i opressiu on una família molt estranya amaga al graner un secret esgarrifós. La introducció de Josep Marco, encarregat també de la traducció, ens animarà a la lectura i ens ajudarà a entendre millor l'univers fantàstic de l'autor. No debades, Lovecraft va ser creador d'un estil propi, l'*horror còsmic*, que incorporava elements de ciència-ficció i va aportar una mitologia pròpia, precisament la dels mites de Cthulhu, que continua vigent.

Coolman i jo. Estrelles del cinema

Rüdiger Bertram /
Heribert Schulmeyer

Col·l. «Esfera», 38
192 pàg. Bromera, 2013

Una nova i divertida història de Kai i el seu amic Coolman, visible per al lector i invisible per a la resta de la humanitat, ens arriba amb aquesta nova proposta de la col·lecció «Esfera». En aquesta ocasió, el nostre intrèpid protagonista va a parar ni més ni menys que al rodatge d'una pel·lícula, però no com a espectador, no: Kai és triat en el càsting per a ser el protagonista del film. Els que ja coneixeu Coolman i Kai, us podeu imaginar que no podrà passar res de bo a partir d'eixe moment als estudis cinematogràfics amb la seua presència. Tot al contrari, els nostres amics generen el caos i trasbalsen el que hauria de ser un rodatge tranquil. La casualitat porta Coolman i Kai a submergir-se en el món del cinema, i també de manera fortuïta el nostre protagonista descobreix alguna cosa més sobre el seu avi i els orígens de la seua família. L'aventura es dispara encara més amb l'arribada d'un gàngster de veritat que conferirà a la història els elements d'un divertit *thriller*. Seguint el seu estil, Rüdiger Bertram dota l'obra d'una estructura molt original, molt pròxima al còmic (amb nombroses tires il·lustrades inserides en el text), amb un llenguatge directe i un frenètic ritme d'escriptura.

+12

Guardians i protectors

Jesús Cortés /
Francesc Santana

Col·l. «El Micalet Galàctic», 179
192 pàg. Bromera, 2013

La vida de Pol Box no és com la dels seus companys d'institut: com que és l'únic que no té pares, viu amb el professor Herrmann, el seu tutor, i Byron, el majordom. A més, la seua afició per la lectura tampoc l'ajuda a encaixar amb la resta d'estudiants. Però, definitivament, serà la visita dels sicaris d'Oracle el que capgirarà del tot la seua existència. A partir d'aquest episodi, es veurà involucrat en una carrera contrarellotge per a salvar la vida d'uns ostatges, presoners d'un boig molt poderós que va darrere de l'anomenada Biblioteca Fantàstica. I és que tant el professor com Byron són membres d'una societat secreta que s'encarrega de protegir uns volums valuossíssims capaços d'obrir als humans les portes als mons de fantasia que amaguen entre les pàgines.

Aquesta novel·la d'aventures de factura clàssica té la virtut de combinar l'acció trepidant, la intriga i el perill amb una història que converteix els llibres en objectes màgics i plens de misteris. Mentre enganxa el lector mitjançant una trama absorbent, li mostra com, a través dels llibres, es poden viure experiències extraordinàries de manera molt més efectiva que qualsevol discurs sobre els avantatges d'aficionar-se a la lectura.

+10

Des d'una estrella distant

Agustín Fernández Paz /
Alberto Pieruz

Col·l. «El Micalet Galàctic», 175
118 pàg. Bromera, 2013

Daniela és una xiqueta de quasi nou anys que està a punt d'enfrontar-se a un gran canvi: els seus pares han decidit traslladar-se de Lugo a Vigo, i ella ha de passar uns dies a casa de la iaia Matilde, a Mondoñedo, mentre els pares fan la mudança. Daniela està trista i preocupada per haver de deixar enrere tot el que coneix, i perquè està segura que s'avorrirà amb l'àvia, però no pot estar més equivocada. Un dia, amagat en un bagul a la cambra, troba un ratolí que resulta ser un extraterrestre que ha vingut a la Terra per estudiar els seus habitants. A poc a poc, Daniela i Edu, que és el nom que li trien entre els dos, es faran amics i compartiran les dificultats de l'inici de la nova vida de la xiqueta. Mentrestant, ella l'ajudarà a aconseguir la seua missió i entre els dos descobriran que la imaginació és l'arma més poderosa de què disposen els humans.

Des d'una estrella distant és una història senzilla i plena de situacions quotidianes per als xiquets, que s'hi sentiran fàcilment identificats tant si tenen un extraterrestre al costat com si no. Mentre Edu aprèn sobre els terrícoles i Daniela descobreix que potser el canvi de ciutat ha sigut bo per a ella, els lectors llegiran sobre l'amistat, el respecte als altres o com afrontar les dificultats.

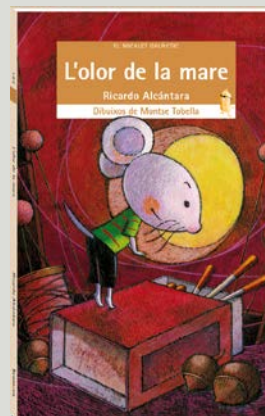
+10

Qui la rima, l'endevina

Maria Dolors Pellicer /
Paco Giménez

Col·l. «El Micalet Galàctic», 178
96 pàg. Bromera, 2013

Un llibre amb més de 50 poemes que conviden a jugar amb les rimmes. Endevinalles sobre el món de l'escola, la natura, personatges de contes... i altres temes ben familiars sorprenen els lectors vers a vers.

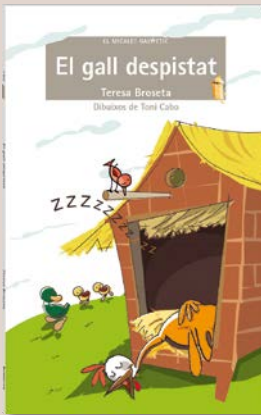
+8

L'olor de la mare

Ricardo Alcántara /
Montse Tobella

Col·l. «El Micalet Galàctic», 182
120 pàg. Bromera, 2013

El dia que la mare de Bigotis no torna a casa, va a buscar-la convençut que la trobarà seguint-ne el rastre per l'olor. És menudet i els perills són enormes, però pel camí aprendrà lliçons molt valuoses.

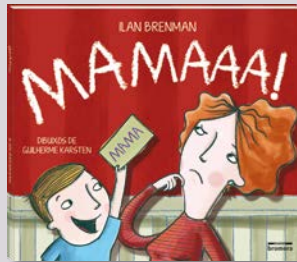
+6

El gall despistat

Teresa Broseta / Toni Cabo

Col·l. «El Micalet Galàctic», 180
32 pàg. Bromera, 2013

Coneixes algun gall que cante quan ix la lluna i que no diga ni pruna quan ix el sol? Això fa cada dia Quimet, el gall més ben plantat de la granja, però també el més despistat. Sort que els seus amics tenen una idea per a fer que cante quan toca...

+5

Mamaaa!

**Ilan Brenman /
Guilherme Karsten**

Col·l. «Àlbums Il·lustrats», 9
32 pàg. Animallibres, 2013

Tot el sant dia escoltant la mateixa cançoneta: «Mamaaa!». La mare ja no ho aguantava més: els seus fills la cridaven ara i adés per qualsevol motiu. Fins que va decidir posar en marxa un pla per a evitar-ho...

+1

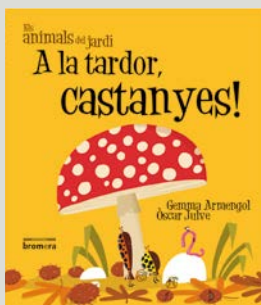
Col·lecció «La Maleta de les Estacions»

Berengère Motuelle

4 llibres de 12 pàg.
Animallibres, 2013

La nova col·lecció «La Maleta de les Estacions», publicada pel segell Animallibres, consta de quatre contes de cartó que es guarden dins d'un maletí de cartó dur. Es tracta d'una sèrie de llibres adreçada a infants a partir d'un any, amb una maleta contenidora de disseny bonic i alhora sòlid, ple de detalls com les cintes per a poder traure els contes amb facilitat. El mateix es pot dir dels llibres que conté: són visualment atractius, amb unes il·lustracions precioses de Berengère Motuelle, i el format –16 x 16 cm– és perfecte per a les manetes dels lectors a qui es destina.

Quant al contingut, «La Maleta de les Estacions» l'encerta de ple en combinar els típics llibres per a bebès on s'expliquen conceptes bàsics (les formes, els colors, els nombres o les diferències) amb el tema de les estacions de l'any. Així, en el llibre dedicat a l'estiu i a les formes, trobem tovalloles de bany i flotadors; en el de l'hivern i els nombres, esquís i troncs per a posar a la llar; en el de la primavera i els colors, ous de Pasqua i cireres, i en el de la tardor i les diferències, bolets primers i carabasses grosses. Una col·lecció molt adequada per tal que els infants aprenguen i relacionen conceptes mentre gaudeixen dels contes.

+5

A la tardor, castanyes!

Gemma Armengol / Òscar Julve

Col·l. «Els Animals del Jardí», 12
24 pàg. Bromera, 2013

Mentre estan collint bolets, Antonieta i la seua cosina es troben un cuc molt trist. Han torrat la castanya on vivia i s'ha quedat sense casa. On podria instal·lar-se ara que ha arribat la tardor al jardí? Més aventures dels nostres simpàtics amics!

+1

Anem a dormir / Jugue amb l'aigua

Kathleen Amant

Col·l. «Llibres de Cartó», 6 i 7
12 pàg. Bromera, 2013

Amb uns dibuixos tendres i plens de color i unes solapes ben divertides, aquestes dues obres conviden els més menuts a familiaritzar-se amb els llibres i aprendre vocabulari d'una manera fàcil i divertida.

+5

«El Món de Paula»

Teresa Soler, Maria Viu i

Víctor Nado / Armand

24 pàg. per conte. Bromera, 2013

Nova col·lecció de Bromera per als lectors (a partir de 5 anys) que estan aprenent a llegir. Es tracta d'una sèrie de huit títols protagonitzats per una simpàtica xiqueta que, mitjançant el seu entorn més pròxim –perfectament adaptat als coneixements dels lectors

més menuts–, els permetrà anar avançant progressivament en l'adquisició de la competència lectora. Un mal de queixal, el millor joguet, una vesprada de jocs, o una visita de Paula i el seu germà Emili a cals iaïos, seran el rerefons d'aquests relats que, alhora que proporcionen lectures positives i estimulants, transmeten valors com la solidaritat, l'estima pels éssers volguts, el fet de compartir, l'educació cívica...

Els textos estan preparats per a augmentar la dificultat progressivament. Inicialment, les històries són senzilles i breus, i, a poc a poc, van oferint arguments més elaborats, amb més personatges i amb frases més extenses per a adequar-se al ritme de l'aprenentatge. D'aquesta manera, els xiquets guanyen confiança en les seues habilitats alhora que gaudeixen llegint històries i situacions que els seran molt familiars. L'objectiu és que desenvolupen totes les possibilitats de la lectura propiciant una comprensió efectiva que els permeta un aprenentatge òptim

d'aquesta competència que és bàsica per al desenvolupament del seu coneixement.

Escrita per Teresa Soler, Maria Viu i Víctor Nado, i il·lustrada per Armand González, compta també amb una pràctica maleta per a guardar tots els contes. A més, està disponible en dues versions: en lletra manuscrita i en majúscula-manuscrita.

Quint i cinc

ANYS AL SERVEI EDITORIAL I COMERCIAL

IMPRESSIÓ DE FULLETS PUBLICITARIS, DIARIS, REVISTES, CATÀLEGS, LLIBRES... I TOT TIPUS DE PUBLICACIONS. PER AIXÒ COMPTAM AMB CINC ROTATIVES D'ALT RENDIMENT QUE ENS PERMETEN OFERIR ELS PREUS MÉS COMPETITIVS.

DEMANA'NS PRESSUPOST I DEIXA'NS SORPRENDRE'T: 963 992 310

ARTES GRÁFICAS
DEL MEDITERRÁNEO

25

anys dels

PREMIS LITERARIS CIUTAT D'ALZIRA

El passat 8 de novembre, va tenir lloc el tradicional sopar dels Premis Literaris Ciutat d'Alzira, que, com cada any, va reunir representants destacats del món de la política, l'economia, la cultura i l'ensenyament, així com de les entitats patrocinadores d'aquest esdeveniment de referència dins del món de la cultura en la nostra llengua. Vora 800 persones acudiren a aquesta cita ineludible, que enguany celebrava els 25 anys dels guardons i en la qual van participar la Nova Muixeranga d'Algemesí i l'espectacle «Sis veus per al poeta». En total, 199 originals optaven a una dotació global de 65.500 euros.

L'escriptor Andreu Martín és el guanyador del XXV Premi de Novel·la Ciutat d'Alzira amb *Les escopinades dels escarbats*. Aquesta novel·la negra ens endinsa en un escenari de crisi i corrupció que gira al voltant de l'assassinat violent de dos socis d'una assessoria financera. Blanqueig de capitals, periodistes sense escrúpols, escarnis, poderosos corruptes... són alguns dels ingredients d'una trama absorbent i rotundament actual que el mestre de la novel·la negra adoba amb una forta dosi de crítica.

El XIX Premi Europeu de Divulgació Científica Estudi General ha sigut per a *Jugar a ser déus*, de Salvador Macip i Chris Willmott. Aquest treball ens presenta alguns dels descobriments més revolucionaris de la biomedicina actual –la clonació, la medicina regenerativa, etc.– amb els beneficis que comporten,

però també amb l'impacte que tindran socialment els canvis irreversibles que impliquen.

Eduard Mira ha sigut distingit amb el XV Premi d'Assaig Mancomunitat de la Ribera Alta per *Mediterrànies*, un gran viatge a través del temps per les riberes de la Mediterrània –enllaçant les arrels de les seues cultures i religions–, mentre que el VIII Premi de Poesia Ibn Jafadja ha sigut per a Antoni Defez, autor de *Metral·la esparsa*. Aquest poemari prova de reconstruir amb ironia els bocins en què va convertint-se u mateix amb els anys: els fets viscuts, l'incert avenir, el present desconcertant...

El VIII Premi de Teatre Ciutat d'Alzira ha sigut per a Carles Alberola i l'obra *M'esperaràs?*, que ens presenta un viver d'emocions i situacions engrescadores que se succeeixen a partir de la trobada de dos amics a qui la vida ha tractat de manera molt diferent. Per la seua banda, Vicent Sanhermelando ha rebut el XVIII Premi Fundació Caixa de Narrativa Juvenil per *Esperant la lluna plena*, una obra protagonitzada per Jaume, un jove mestís amb el qual viurem els mesos previs a la conquesta de València per part de Jaume I des del punt de vista musulmà. I per últim, l'obra *El guardià dels cinc secrets*, de David Navalón, ha rebut el XVIII Premi de Narrativa Infantil Vicent Silvestre. Es tracta d'una història en què l'estima per la natura i la cultura popular es barregen amb llegendes i personatges misteriosos.

Premis Literaris
Ciutat d'Alzira

D'esquerra a dreta, els guanyadors de poesia, divulgació científica, novel·la, teatre, assaig, narrativa infantil i narrativa juvenil posen amb l'alcaldeessa d'Alzira.

Els guanyadors de «Llegir en valencià»

Pepa Gorrís de València, Lucía Gómez d'Ènguera i Victòria Pascual i Jordi Tàrraga de Castelló de la Plana han sigut els afortunats en el concurs de la campanya «Llegir en valencià, les nostres festes» amb els tres vals de compra de Consum valorats en 100 € cada un. Carmen Picot, responsable de relacions externes de Consum, va ser la mà innocent que va triar els guanyadors, en presència de l'editor Josep Gregori i Rosa Mengual, coordinadora de la campanya. Més d'un miler de lectors havien participat per correu i per Internet responant a les preguntes sobre els llibres distribuïts pel diari *Levante-EMV*. Enguany, «Llegir en valencià, les nostres festes», a banda de promoure la literatura en valencià, convidava a conèixer les festes valencianes més emblemàtiques. L'èxit d'aquesta huitena edició, així com de les precedents, ha sigut possible gràcies als lectors fidels als llibres de la campanya i, per descomptat, als col·laboradors que any rere any renoven la seua adhesió. Més informació en www.llegirenvalencia.org.

La LOMQE, una realitat per al curs vinent

La Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa (LOMQE) entrarà en vigor el curs que ve. Malgrat que ha estat contestada per quasi tots els sectors educatius i també per les famílies, i qualificada de recentralitzadora, regressiva i provocadora de desigualtats, el ben cert és que el curs 2014-2015 s'implantarà en primer, tercer i cinqué de Primària, i en primer de Formació Professional. Serà el 2015-2016 quan arribe a la resta de cursos de la Primària, i també a primer i tercer de l'ESO i primer de Batxillerat.

Tot i que els currículums definitius no s'han publicat encara, Bromera treballa ja en l'elaboració i el disseny dels nous materials per al curs que ve, per tal que, respectant els requisits de la nova llei, treballen alhora aspectes per als quals la comunitat educativa reclamava més protagonisme. Es tracta del Projecte Explora, una línia amb llibres i materials complementaris per a València i les àrees troncales: Llengua, Castellà, Matemàtiques, Ciències de la naturalesa i Ciències socials.

La visita del prestigiós Ilan Brenman

L'escriptor brasiler Ilan Brenman ha visitat Madrid, València i Barcelona convidat per Algar Editorial per tal de promocionar la seua obra i de conèixer en persona els nombrosos lectors que segueixen els seus llibres a l'Estat espanyol. L'autor ha seguit una agenda atapeïda amb activitats tan diverses com sessions d'animació a la lectura en escoles, presentacions i contacontes en llibreries, entrevistes amb nombrosos mitjans de comunicació i una xarrada per a futurs il·lustradors. Ha sigut una setmana intensa en què ha demostrat que l'humor i la simpatia que recorren els seus títols són indeslligables de la seua personalitat, i que bona part dels temes són fruit de les seues peripècies com a pare. Són molts els lectors als quals ha dedicat exemplars del superèxit *Las princesas también se tiran pedos*, de *Los animales también se tiran pedos*, de *Papá es mío!* i del recentment publicat *¡Mamiii!* (també de les edicions de Bromera i Animallibres). Aquesta visita ha comptat amb el suport del Ministeri de Cultura del Brasil / Fundació Biblioteca Nacional.

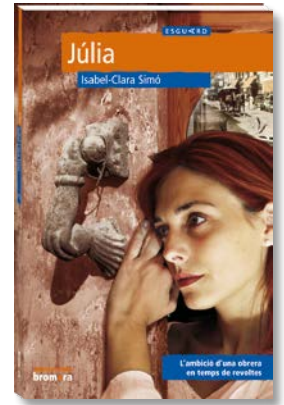
Reconeixements per a «La Formiga»

Són diversos els títols de la col·lecció «La Formiga» que han rebut algun reconeixement recentment. Així, *Ricard, el del forat negre*, de Pep Molist, és un dels candidats al 9é Premi de Literatura Infantil Atrapallibres, que organitza el CliJCAT. El guanyador serà escollit pels centenars de lectors que hi participen a través de les biblioteques i els centres escolars, després d'inscriure's a www.clijcat.cat.

D'altra banda, *Aixecant el vol*, de Jaume Cela, i *Un somni dins el mitjó*, d'Eulàlia Canal, són lectures recomanades pel 10é Certamen Nacional Infantil i Juvenil de Lectura en Veu Alta, que anima els alumnes a treballar col·lectivament una obra. Així mateix, *Aixecant el vol* i *Un somni dins el mitjó*, juntament amb *L'arbre de les històries*, d'Eulàlia Canal, han sigut seleccionats per al programa «El gust per la lectura» de la Generalitat de Catalunya. Amb l'objectiu global de formar bons lectors, aquest programa ofereix formació i recursos didàctics al professorat i estimula la participació de l'alumnat a través d'un concurs.

EL RETRO VISOR

Júlia, 30 anys a la recerca de la felicitat

Júlia
Isabel-Clara Simó
Bromera, 2004

Isabel-Clara Simó (Alcoi, 1943) és una d'aquelles rareses literàries que apareixen només després que certs planetes s'ajunten: una escriptora en català amb públic fidel i extens. Nascuda a Alcoi, emigrà a Catalunya per treball. I s'hi va quedar per amor. Mentre passaven els anys, escrivia i col·leccionava premis i bones vendes. Des d'aquella primera *Júlia*, la seua és una trajectòria contundent. Incontestable.

Carles Fenollosa ■

En literatura, el temps sol ser un jutge implacable, però molt esclaridor. De vegades condemna a l'oblit fenòmens fugaçs, d'altres reconeix pòstumament el valor d'obres perdudes d'autors que no aguantaren el silenci. Però sovint el temps es dedica a assentir greument, a confirmar trajectòries.

Ara fa trenta anys que Isabel-Clara Simó va publicar la seua primera novel·la, *Júlia*, que contava la història d'una obrera, i per força la de tot un poble, Alcoi, i la d'una època convulsa d'indústries i vagues. Fou la primera temptativa, només, d'una novel·lista que acabaria sent un dels caps visibles de la narrativa catalana actual.

Aquella primerenca *Júlia* va funcionar, tant que, vint anys més tard, l'autora s'imposà una reescriptura que l'adaptara al passat i al present. Al passat, perquè Simó exhibí per fi i sense embuts els trets de la parla alcoiana. I al present perquè eliminava comprensibles vacil·lacions estilístiques de novençana. La nova *Júlia* continuà, ja sense dubtes, captant lectors, tant des de la col·lecció «L'Eclèctica» com des de la juvenil «Esguard», en què inclou un apèndix històric, ambdues de Bromera.

La bona salut de l'obra, després de tot, no era cap sorpresa. Amb *Júlia*, Simó posava les primeres pedres de l'estil infal·lible que l'ha feta cèlebre. La seua novel·la, clàssica, sense experiments, porta els

lectors per camins senyalitzats, amb bons diàlegs i una manera de narrar planera, potser a estones endolcida, però sempre ben àgil i entenedora.

Tres dècades enamorant lectors

Júlia, déiem, és la història d'un poble i d'una època. És la història de l'Alcoi dels ancestres, excitat d'un progrés que avançava sense fer presoners. Hi ha les epidèmies i els morts i els parts i els soterrars i Espartero i la fàbrica i aquelles revolucions per necessitat. Tot contat sense perdre aquell gustet d'història de nissagues que consagrà Llorenç Villalonga. Hi ha la política, doncs. Com no podia ser d'una altra manera. Des de la més tendrament analfabeta fins

a l'exquisidament i cultament repressiva. Els que volien el pa i els que només volien les molles, mentre el poder s'ho mirava tot amb el dit al gallet, fúnebrement preparat.

Ara bé, per més que Simó contestara aquella demanda als vents de Fuster d'una novel·la sobre la Revolució del Petroli d'Alcoi, *Júlia* no és el *Fontamara* o el *Germinal* en què potser pensava el de Sueca. Simó no és Silone. La política no arriba mai als ossos d'una novel·la que, amb els matisos que vulguem, s'inscriu en la tradició de *Madame Bovary* o *Laura a la ciutat dels sants*. *Júlia*, voluble i potent, vaga a la recerca del trencament de l'asfíxia social, dels somnis impossibles, de la vida més enllà de la vida. De la felicitat. Una recerca frustrada. Una recerca que compleix trenta anys.

La informació local,
nacional i del món,
actualitzada de
manera permanent

Un web per cadascun
dels 1.853 municipis
dels Països Catalans

Informació a mida
per a cada usuari, amb
l'accés personalitzat
per poblacions

EL PUNT AVUI+ Dimecres, 13 de juliol del 2011

INICI AGENDA I CINEMA SERVEIS CANALS PARTICIPACIÓ REGISTRE BLOGS PRESENCIA SORTIM

Portada Territori Societat Punt divers Política Economia Cultura Comunicació Opinió Esports

Rajoy diu a Zapatero que un "president en funcions" no pot generar confiança en l'economia espanyola

- El president del govern espanyol li exigeix "respecte institucional" i li recorda que només es pot parlar en aquests termes quan es convoquen les eleccions.
- El mandatari socialista assegura que en el segon i tercer trimestre el creixement del PIB "serà una mica més gran".

13/07/11 10:01 - POLÍTICA - MADRID

Moody's rebaixa el deute irlandès al nivell del bo porqueria

- L'agència justifica la decisió per la "creixent possibilitat" que el Govern de Dublín necessiti un segon rescat financer.
- Una missió de la UE i de l'FMI té previst donar a conèixer aquest dijous a Dublín els resultats del compliment de les condicions del rescat financer irlandès.

13/07/11 07:43 - ECONOMIA - DUBLÍN

Obama adverteix al règim sirí que "ningú es pot ficar amb l'ambaixada" nord-americana

- L'avis de la Casa Blanca es produeix després que Clinton afirmés que Assad "no és indispensable".
- El consell de seguretat de l'ONU ha exigit a Síria que garanteixi la seguretat de les ambaixades dels Estats Units i França.

13/07/11 11:23 - POLÍTICA - WASHINGTON

Els 185 milions de l'Euromilions se'n van cap a Gran Bretanya

- Es tracta del premi més gran repartit pels jocs de la loteria primitiva a Europa.

Veieu l'edició local de Mataró

- Les retallades a Salut no afectaran els CAP pendents
- PxC donarà suport al govern si no empadrona 'sense papers'
- Als empresaris no els agraden els ajuts que rep la banca
- Els verds no afluïxen a Esparreguera
- Amat fixa una nova plusmarca juvenil en perxa

+ Més...

Canvi de municipi

Tenim 1.853 municipis amb continguts locals. Trieu-ne un:

Municipi...

Llista de municipis

Darrers municipis visitats:

- Mataró
- Fornols de Matarranya
- Girona
- Banyoles
- Barcelona

Fés Mataró la pàgina d'entrada

Videos d'actualitat

Tu decideixes fins on vols anar

Ara pots tenir la informació i els serveis de 1.853 municipis dels Països Catalans sense renunciar a les notícies de la resta del món. Només has de prémer el botó d'accés a l'edició local per connectar amb l'actualitat del teu poble o comarca preferents. Tu decideixes fins on vols anar

EL PUNT AVUI+

Descobreix-ho
entra a **elpuntavui.cat**

L'únic capaç
de salvar un ésser humà
és un altre ésser humà

SER HUMÀ **SALVA VIDES**

Sylvia, metge
al Sudan del Sud

Envia SÓC HUMÀ al 28033

Junts salvarem més vides

www.msf.es/serhuma

Cost íntegre de l'SMS destinat a MSF (1,20 € Movistar,
Vodafone, Orange i Yoigo). Resta, màx. 1,45 €.
Servei prestat per SITmobile, info@sitmobile.com - 902 116 106

